

Foto: Milan Malíček

Štáb *Hořícího keře* přezdívá svou trilogii familiárně „Hořák“.

ENGLISH INSIDE

Interview with
Michel Gondry
English Section page 1

Today's Official
Selection Films
English Section page 2

Variety's Ten Euro
Directors to Watch
English Section page 4

UVNITŘ ČÍSLA

Program na zítřek /
Program for tomorrow
strana / page 7, 8, 9, 10

Rozhovor se
znovuobnovenou Lucíí
strana 11 / page 11

Průvodce soutěží
dokumentárních filmů
strana 12 / page 12

PREZIDENTKA AGNIESZKA

„ČEŠI MAJÍ V MÉM SRDCI ZVLÁŠTNÍ MÍSTO,“ ŘÍKÁ OSCAROVÁ POLSKÁ REŽISÉRKA

Prezidentka letošní hlavní poroty, oscarová režisérka a absolventka pražské FAMU Agnieszka Holland, přivezla do Varů – kromě sebe – také svůj nový a už dnes cenami ověřený *Hořící keř*. Třídílný a téměř čtyřhodinový snímek televize HBO vypráví o událostech po upálení Jana Palacha. Příští týden v pondělí a v pátek se bude promítat v Městském divadle.

Veronika Bednářová

Jak přijímají ryze český příběh *Hořícího keře* vaši přátelé z Polska, Francie a Spojených států?

Poláci trilogii přijali velmi osobně a emotivně, starší i mladí; měla jsem i velká setkání se studenty na Varšavské univerzitě a překvapilo mě, jak na něj film zapůsobil. A právě teď jsem dostala dopis od jednoho amerického kritika. Píše, že viděl *Hořící keř* na jeden záťah a že je to pro něj nejpřesnější a nejpodařenější ztvárnění komunistické zkušenosti na plátně. To mi udělalo radost.

Když vám bylo osmnáct, přišla jste do Prahy studovat FAMU, zažila pražské jaro i upálení Jana Palacha, v roce 1970 vás na sedm týdnů zavřeli do věznice Ruzyně, v roce 1971 jste odešla zpátky do Polska. Jak vás tahle zkušenost zformovala?

Po všech stránkách: jako tvůrce, jako člověka, jako ženu i jako občana. Byla jsem mladá, a tak se do mě tehdejší zkušenosti po pražském jaru vryly velmi zá-

sadně; viděla jsem spousty zlomených lidí. Pochopila jsem, co přesně znamená komunistický režim, jak lze zmařit nádeje, kam až se společnost nechá dotlačit a v kterém okamžiku se už začne každý starat sám o sebe.

Máte k České republice silnější vztah než k jiným zemím?

Absolutně. Češi mají zvláštní místo v mém srdci. K Čechům a české identitě mám blízko, mám tady nejlepší kamarády, znám poměrně dobře zdejší kulturu. K Polsku, kde jsem se narodila, mám z pochopitelných důvodů ambivalentní vztah, miluju na Polácích spoustu věcí a spoustu jim jich zazlívám.

Jako prezidentka hlavní poroty se právě dnes začínáte dívat na čtrnáct soutěžních filmů. Cítíte odpovědnost?

Ano. Nemám to úplně ráda. Film není fotbal nebo běh na dlouhou trať, u kterého je jasné, kdo doběhl první, kdo druhý a kdo třetí. Filmařina je složitá; zahrnuje scénář, realizaci, herecké výkony, vizuální stránku, společenský dopad, měla by tu být i jistá originalita – ale nedá se to takhle rozkládat na prvočinitele. Práce v porotě

je hra, kterou ovšem беру velmi vážně; naše rozhodnutí může režisérovi a producentovi pomoci dostat jejich snímek do světa. Nesmíme taky zapomínat, že pro film je už samotná účast na festivalu důležitá – každý z nich si zaslouží pozornost.

Co je pro vás osobně nejdůležitější?

Pravda a emoce. Film může být skvěle technicky udělaný, ale když je v podstatě prázdný, dám raději cenu dílu, které sice není dokonalé, ale má v sobě upřímnost a vnitřní sílu.

Jak vidíte budoucnost evropského filmu, jehož jste čelní představitelkou?

K tvorbě v Evropě jsou pochopitelně třeba peníze, talenty, nové myšlenky – a taky odvaha. Výhodou je, že Evropané mají hluboké kulturní potřeby a lokální kinematografie je na ně schopna reagovat. V tomto směru nám evropský film může dobře psychologicky posloužit, rozhodně lépe než mainstreamové americké filmy, které na podobné otázky nikdy neodpoví.

Loni v březnu vám už potřetí unikl Oscar za nejlepší zahraniční snímek, tentokrát za film *V temnotě*. Kdy budete zase natáčet v Hollywoodu?

Další hollywoodský projekt bych dělala jen pod podmínkou, že bych mu bezmezně věřila. Dostávám hodně nabídek, ale žádným scénářem jsem si zatím nebyla jistá. A když člověk nemá pocit jistoty, nemá smysl do toho jít. Hollywoodská

mašinerie je totiž náročná a stresující. To už je lepší pracovat pro americkou televizi – v ní je větší kreativní svoboda.

U *Hořícího keře* jste si řekla „Tohle musím natočit“?

Možná ne přímo musím, ale: „Chci to udělat. A ráda.“ Nerada říkám, že něco musím, chci mít k práci svobodný vztah. Ale je to jen hra se slovíčky; byl to projekt, kterým jsem si byla jistá. Věděla jsem, že na něj mám, i díky shodě okolností a svému pobytu v Praze.

Nedávno jste řekla, že to bylo vaše nejkrásnější natáčení za posledních patnáct let. Proč?

Byla to autentická zkušenost, pro mě i celý štáb. Měli jsme uspokojivý pocit, že děláme něco, co je důležité – a co je o nás. Je podstatné si uvědomit, že všechny současné problémy postkomunistických zemí, například u vás problémy s korupcí a v Polsku s nacionalismem, jsou výsledkem totalitní zkušenosti. Myslím si, že si nemůžeme říkat, že už se nás to netýká, protože se to stalo dávno. Naopak je třeba si uvědomit, že tahle zkušenost stále trvá a my s ní musíme žít. **I**

Přehrajte si ukázkou z *Hořícího keře* >

AKTUÁLNĚ

FESTIVALOVÝ ÚSMĚV JOHNA TRAVOLTY

Festivalový videotým NCC je jedním ze čtyř televizních štábů, které v pátek stihly vyzpovídat hvězdného Johna Travoltu na červeném koberci krátce poté, co se srdečně přivítal s nadšenými davy fanoušků, a těsně předtím, než ve Velkém sále hotelu Thermal převzal z rukou Jiřího Bartošky Křišťálový glóbus za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii.

Novinář Ian Willoughby se ho stihl zeptat na to, co pro něj festivalová cena znamená, k jakým snímkům, v nichž si zahrál, má nehlubší vztah a za co vděčí své dlouholeté úspěšné kariéře. „Na rozdíl od některých herců, kteří se musí tvářit pořád stejně, se mi vyplácí chovat se v různých rolích odlišně,“ odpověděla na poslední otázku dobře naladěná hollywoodská hvězda.

Rozhovor Festivalového deníku s Johnem Travoltou najdete v zítřejším čísle. **I**

Přehrajte si páteční rozhovor z červeného koberce >

NA CO PUDEM

SÁRA VONDRAŠKOVÁ

zpěvačka a skladatelka, její skladba Lay Down zazněla v Ondříčkově filmu *Ve stínu*

Dnes večer mě čeká vystoupení v novém Aeroportu na Goethově vyhlídce – hrát budu se svým autorským projektem Never Sol a doprovázet mě bude Lenka Dundrová na bicí. To ale neznamená, že bych si nechala ujet festivalové filmy.

V programu mě moc zaujaly *Dvě brány sna* – psychologické drama z amerických lesů o dvou

bratřech, ve kterém se skoro nemluví. Trailer mě nalákal zvláštní atmosférou a skvělou kamerou. Mám takové tušení, že mi tento film utkví v hlavě a jen tak na něj nezapomenu.

Na odlehčení jsem si vyhlídla snímek *Frances Ha* režiséra Noaha Baumbacha. New York, dospívání, tanec, ambice, nezávislost i zdánlivá závislost, přátelství... Působí na mě jako svěží film plný energie a dumání nad životem ve smyslu, jak nad ním dumám i já. Moc se těším. **I**

DVĚ BRÁNY SNA:

1. 7. 19:30 Pupp
3. 7. 16:00 Kongresový sál

FRANCES HA:

29. 6. 22:00 Pupp

Foto: Milan Malíček

HLAVNÍ SOUTĚŽ

ZLOBIVÉ DÍTĚ NĚMECKÉHO FILMU OSKAR ROEHLER UVEDE VE VARECH SVÉ PRAMENY ŽIVOTA

OD ZAHRADNÍCH TRPASLÍKŮ K HIPPIES

MĚLI BYSTE VĚDĚT...

I *Prameny života* nejsou jedním filmem, ve kterém Oskar Roehler čerpá z rodinné historie. Bludný kruh z roku 2000, jeho první veleúspěšný snímek, je inspirován osudem jeho matky Gisely.

I Zkušenosti má Roehler i s adaptacemi. V roce 2006 natočil podle románu Michela Houellebecqa film *Elementární částice*.

I Se stopáží 174 minut se jedná o nejdelší snímek v hlavní soutěži letošního festivalu.

Milostný příběh nejmladší dvojice končí ve filmu na jedné romantické italské pláži. Vlevo sedí Robert, jehož předlohou byl sám režisér.

Západní Německo od konce války po léta osmdesátá, tři generace jedné rodiny a tři milostné zápletky. To vše dohromady v karlovarském soutěžním filmu režiséra **OSKARA ROEHLERA** *Prameny života*.

Zbyněk Vlasák

Prameny života jsou ságou německé rodiny, na jejímž začátku je Erich, národním socialismu oddaný voják, vracející se zubožený a bezzubý několik let po válce domů. Hned po očistné sprše a nalezení zubní náhrady se rozhodne získat zpět svou manželku. A když se mu to podaří, zakládá první německou továrnu na zahradní trpaslíky. Byznys samo-

zřejmě vzkvétá a Erich může brzy oslavit stotisíc prodaný exemplář.

Pomáhá mu jeho syn Klaus (hraje ho i v Hollywoodu známý Moritz Bleibtreu), který se chce stát proslulým spisovatelem. Ale i on si nejdříve musí vybojovat svou lásku. A to v době, kdy tlak válečného dědictví už pomalu ustupuje do pozadí a přichází první, zprvu kapánek opatrná, rebelie – už není v kurzu chovat se vzorně, a kompenzovat tak chyby vlastních rodičů. Klaus nachází Giselu, bere si

ji za ženu, ale časem žárlivě zjišťuje, že manželka je umělecky mnohem talentovanější než on. A taky, že odmítá akceptovat patriarchální model rodiny, který Klaus naopak považuje za jediný možný.

Ani jeden z nich se nedokáže chopit rodičovské role, jejich manželství krachuje, oba zůstávají na dlouhé roky utopeni ve vlastních světech, jimž lidé okolo čím dál méně rozumějí.

Závěrečnou třetinu filmu tak sledujeme hlavně cesty jejich dospívajícího syna Roberta od jedné prarodičky ke druhé v letech, kdy se tak trochu vedlejším produktem hospodářského boomu západního Německa stanou nejdříve hippies a pak i teroristé z RAF. A opět je v cen-

tu pozornosti milostné vzplanutí. „Milostný příběh – vyprávěný s jistou mírou vtipu a hloubky – je nejlepším způsobem, jak popsat to, co si s sebou neseme jako dědictví po rodičích, mezigenerační propasti, naše touhy a ve výsledku politické iluze, které nás všechny spojují i rozdělují,“ říká režisér Roehler. „Tyto dojemné, vášnivé a občas vtipné příběhy, viděné s jistým odstupem, jsou pokusem přiblížit ony prameny života.“

Roehlerův film vychází z jeho částečně autobiografické knihy *Počátek* z roku 2011. A *Prameny života* tak jsou patřičně románově rozmáchlé. Režisér v nich dokáže prostřednictvím milostných zápletek, které zpracovává s neobyčejnou

romantickou citlivostí, portrétovat relativně krátkou historii NSR. Ale nejde mu jen o její zachycení, *Prameny života* jsou zároveň jejím ironickým komentářem. Protože co jiného je ironie, než když vedle sebe ve filmu posadíte bývalého nacistu vyrábějícího zahradní trpaslíky a komickou figurku o dvě generace mladšího Robertova spolužáka, který si slepuje modely tanků, nepřestává obdivně breptat o hlavounech třetí říše a kterého už nikdo nebere vážně. **I**

PRAMENY ŽIVOTA:

29. 6. 15:30 Velký sál
30. 6. 10:00 Pupp
2. 7. 11:30 Kino Drahomíra

NÁVRATY K PRAMENŮM

ZRÁDCE NÁRODA, NEBO GÉNIUS?

Jedni ho považují za zrádce chorvatského národa, druzí ho oslavují jako výjimečného režiséra. Po tom, kým skutečně byl a je **Lordan Zafranović**, pátrá dokument *Okupace, 27. obraz*, který karlovarský festival uvádí v sekci Návraty k pramenům.

Malvína Toupalová

Lordan Zafranović vystudoval pražskou FAMU pod vedením Elmara Klose a posléze se etabloval jako významný režisér a scenárista. Soutěžil na festivalu v Cannes, jeho film *Okupace ve 26 obrazech* byl nominován na Oscara. Proč ho nyní veřejnost vnímá povětšinou negativně? Zafranović je podle **Pava Marinkoviće**, režiséra dokumentu *Okupace, 27. obraz*, „jediným skutečně poraženým režisérem po roce 1991“.

Zafranović proslavil – v kladném, ale bohužel i v záporném smyslu – skandál, který v roce 1978 vyvolalo uvedení jeho zmíněného válečného dramatu. Za filmem stála oficiální kritika a komunistická strana ho vyzdvihovala jako „čisté umění“. Objevíli se ale rebelové, kteří Zafranoviće obvinili, že zaprodal sám sebe, opustil svůj experimentální styl a chtěl se jen zalíbit moci; a Strana vynaložila všechny prostředky na to, aby tyto hlasy umlčela.

Pavo Marinković chtěl původně točit film o průběhu tohoto skandálu, který se táhl až do 90. let a měl fatální důsledky, ale nakonec se téma dokumentu odklonilo a autor vytvořil portrét kontroverzní osobnosti, neúnavně bojující se svými démony. Marinkovićova dokumentární sonda tak reflektuje Zafranovićův vze-

stup a pád a skrz jeho portrét zachycuje dilema umělce v totalitním režimu.

„Osud tohoto režiséra je jedinečný,“ říká Marinković. „Umělci často překračují hranice morálky a jejich životopisy nebývají zrovna vzorové. Zásadní dilema spočívá v tom, jestli pracovat za cenu kompromisů, nebo vytvořit vůbec. A toto dilema existuje stále, je univerzální, i já s ním bojuju,“ přiznal dokumentarista, který si uvědomuje, že k dosažení svých cílů musí i on občas slevit z nároků a počítat se sebezapřením.

Ve filmu *Okupace, 27. obraz* se pokusil podle svých vlastních slov vyprávět příběh talentovaného muže, který i přesto, že udělal mnoho špatných rozhodnutí, zůstal umělcem, i když s tím jeho odpůrci nesouhlasí. „Přitom Zafranović není žádný levicový fanatik, umí přimout cizí názor a je si svými postoji jistý,“ uvedl režisér.

Lordan Zafranović souhlasil, že film nebude jeho oslavným pomníčkem a že bude zachycovat různé názory v rozličných výpovědích. „Za tenhle přístup jsem byl opravdu vděčný,“ pochvaluje si spolupráci Marinković. Někteří lidé nicméně odmítli v dokumentu účinkovat. Přiznali, že Lordana Zafranoviće odsuzují, ale netroufli si to říct veřejně.

Snímek *Okupace, 27. obraz* bude na karlovarském festivalu uveden ve světové premiéře. **I**

Rozporuplně vnímaný režisér Lordan Zafranović

OSOBNOST DNE

SOUTĚŽNÍ SEKCE NA VÝCHOD OD ZÁPADU STARTUJE CELOVEČERNÍM HRANÝM DEBUTEM ZÁZRAK JURAJE LEHOTSKÉHO

ROVNOU Z POLEPŠOVNY

Režisér a dokumentarista Juraj Lehotský se svou talentovanou múzou Michaelou Bendulovou

Slovenský režisér **JURAJ LEHOTSÝ** slavil před pěti lety úspěch doma i v zahraničí s dokumentem o nevidomých *Slepé lásky*, získal za ně například cenu Art Cinema v Cannes. Do Karlových Varů letos přiváží hraný debut *Zázrak*, natočený v česko-slovenské koprodukcí, vyprávějící příběh Ely, patnáctileté chovanky z polepšovny, jež se snaží poprat s krutým světem dospělých.

Kristýna Pleskotová

Představitelku hlavní role jste prý po dvou letech hledání našel ve skutečném nápravném zařízení. Jak jste věděli, že je to ta pravá?

Pátral jsem po děvčeti, které bude drzé a možná i trochu zlé. Se scenáristou Markem Leščákem

jsme věděli, že nehledáme „krásnou“ a pozitivní postavu. Lákalo nás psát o dívce obyčejné a zároveň problémové. Chtěli jsme, aby v sobě měla i trochu dobra, které v ní nakonec ožije. Absolvovali jsme casting se spoustou děvčat z polepšoven a nakonec jsme našli Michaelu Bendulovou, která všem přišla kouzelná a zvláštní.

Sledujete i po natáčení její další životní osudy?

Netuším, jak se její život změní po premiéře, ale všechno je na ní. To, že byla skvělá v našem filmu, neznamená, že z ní bude herečka. Je ještě mladá a má všechno před sebou. Každopádně jsem sám zvědavý, jak si povede.

Jaký klíč jste volili při obsazování hereckých profesionálů a neherců?

Ještě než jsme se rozhodli angažovat Michaelu Bendulovou a jejího filmového partnera Roberta Rotha do hlavních rolí, uvažovali jsme nad tím, jestli místo profesionála Rotha raději nepovoláme neherce ze sociálně drsného pro-

středí. Myšlenka to byla zajímavá, ale měli jsme trochu strach, že by mohly nastat problémy při delších a komplikovanějších scénách. Profesionál dokáže neherečce pomoci. Mám za to, že Michaela a Robo se svým způsobem našli. Pro mě to navíc byla velká zkušenost a poznání.

Váš snímek zobrazuje mužské postavy jako společensky i emočně totálně nefunkční jedince. Byl to váš úmysl?

Naším cílem bylo hovořit o světě, v němž Ela žije. Ukázat její skryté touhy a tajemství v konfrontaci s lhostejným okolím. Ela chce milovat a žít lépe, ale naráží na chlad a bezcitnost. Patří mezi

děti, které nedostaly příklad od rodičů. Její rozhodnutí a jednání jsou tak vlastně stále dětské, čisté a lehké zneužitelné. Není si jistá, co je vlastně v životě správné a co ne. Nedozvěděla se to od matky ani otce, zná jen nepěkný pohled na vlastní nefunkční rodinu, jež jí nedala to, co potřebuje.

Co vás, etablovaného dokumentaristu, přimělo předsedlat na hranou tvorbu?

Již ve *Slepých láskách* se vlastně prolínaly oba způsoby vyprávění, osudy skutečných lidí jsem přetlumočil způsobem velmi blízkým fikci. V případě *Zázraku* jsem chtěl natočit příběh, který ve skutečnosti neexistuje, ale stát by se

klidně mohl. Vždycky jsem měl chuť natočit příběh, který by vypadal pravdivě a jemuž bych vdechtl život. Na druhou stranu jsem nevěděl, jakým směrem se vydat. Inspiroval jsem se skutečnou osobou a lákalo mě udělat dokument, zároveň mě však přitahovalo mít svobodu v tvorbě děje a necítit se nijak omezený. Mým snem bylo zrežimovat scény tak, aby působily uvěřitelně a skutečně. To byly asi ty nejdůležitější impulzy k tomu, abych natočil hraný film. **I**

ZÁZRAK

29. 6. 18:30
Městské divadlo
30. 6. 16:30 Lázně III

DOCU OKÉNKO

Filip Šebek / Festivalový deník /

K natočení výjimečného dokumentárního filmu potřebujete: a) silný příběh, b) propracovanou formální stránku, a v ideálním případě i c) nosnou postavu. Americký tvůrce Zachary Heinzerling splnil všechny tři podmínky na podtrženou jedničku a jeden z mých osobních favoritů na vítěze v soutěži celovečerních dokumentů je jasný. *Fešanda a boxer* je důmyslně poskládaný a lidsky nesmírně silný portrét

FEŠANDA A BOXER
USA, 2012, 82 min.

29. 6. 18:30 Kino Čas
30. 6. 14:00 Kino Drahomíra

komplikovaného vztahu svérázného japonského umělce Ušia Šinohary a jeho ženy Noriko, kterým se po čtyřiceti těžkých letech konečně pootevřely brány newyorského uměleckého světa.

Snímek je navíc okořeněn skvělou hudbou, intimními „home video“ záběry a rozpohybovanými komiksovými kresbami. Jedním slovem krása, kterou mimo jiné ocenili i na Sundance. **I**

MOJE ŽÁNÁ RODINA
Rakousko, 2012, 99 min.

29. 6. 15:30 Kino Čas
30. 6. 17:00 Kino Drahomíra

cem Otto Muehlem v městečku Friedrichshof, v níž autor filmu strávil prvních dvanáct let svého

života, a nyní tento sociální experiment podrobuje velmi osobní, a o to zajímavější reflexi. **I**

BENÁTSKÝ SYNDROM
Německo, Rakousko, Itálie, 2012, 80 min.

29. 6. 17:00 Kino Drahomíra
3. 7. 13:00 Divadlo Husovka
5. 7. 13:00 Divadlo Husovka

ce 2030, kdy z centra města podle odhadů zmizí poslední starousedlík, už vůbec ne. Pevně dou-

fám, že podobný osud nepostihne také Prahu. Nakročeno k tomu má více, než je zdrávo. **I**

„Už nás nebaví život ‚nukleární rodiny‘ ovládaný strachem z nejistoty bipolárně rozděleného světa! Nechceme žít ve světě plném byrokracie a všemožných institucí! Odmítáme násilí a jakoukoli agresi, především pak na dětech. U nás se budou děti vychovávat k samostatnosti, kreativě a naprostému odmítání ja-

kýchkoli autorit, včetně rodičovských. Vzhledem k volné lásce, praktikované v naší komunitě, se děti, stejně jako vše ostatní, stávají společným vlastnictvím!“ Zhruba tak by se daly zjednodušeně shrnout teze manifestu jedné z nejradikálnějších a největších evropských komun, vedené kontroverzním rakouským uměl-

V případě, že jste při hledání ideální destinace k poklidnému romantickému výletu se svou drahou polovičkou začali uvažovat o italských Benátkách, doporučoval bych vám před cestou zhlédnout alarmující dokument Andrease Pichlera *Benátský syndrom*. Mimo jiné v něm zjistíte, že zdejší masový turismus doká-

zal z historického jádra za posledních dvacet let vytlačit téměř 60 tisíc jeho původních obyvatel, zhruba tolik, kolik sem každý den zavítá turistů. Zdařile natočený snímek výmluvně ukazuje, že vaše případné sny o poznání zdejšího genia loci při sklence vína s pravými Benátčany dojdou naplnění jen velmi těžce. A po ro-

DIVÁCKÁ CENA AUDIENCE AWARD

PRAVO

Hlasujte a rozhodněte o nejlepším filmu 48. ročníku MFF Karlovy Vary! Máte jedinečnou příležitost ohodnotit film, který jste právě viděli. Po skončení filmu jednoduše natrhnete známku, jakou film hodnotíte. Pak odevzdejte tento hlasovací lístek při východu ze sálu hosteskám nebo vhodte do hlasovacího boxu.

Hlasování bude probíhat od 28. června do 5. července, kdy bude ukončeno po poslední večerní projekci (cca ve 2.00 hodiny ráno 6. července). Divácká cena bude předána v rámci slavnostního zakončení festivalu 6. července 2013.

HODNOCENÍ FILMU

----- 4 zde natrhnete

1. VÝBORNÝ

----- 4 zde natrhnete

2. DOBRÝ

----- 4 zde natrhnete

3. PRŮMĚRNÝ

----- 4 zde natrhnete

4. SLABÝ

HLAVNÍ SOUTĚŽ

JAN HŘEBEJK PŘIVEZL DO VARŮ LÍBÁNKY

BEZ FÍGLŮ
A BEZ PENTLÍ

Českou kinematografii zastupuje v hlavní soutěži karlovarského festivalu režisér **JAN HŘEBEJK**. Výchozí situace jeho *Líbánek* je prostá: na svatbu a posleze i na hostinu dorazí nezvaný host, jakýsi ženichův kamarád z minulosti, s cílem slavnostní den ostatním pěkně znepříjemnit. Film můžete poprvé zhlédnout dnes v 19:30 ve Velkém sále.

Zbyněk Vlasák

Uvádíte, že *Líbánky* jsou vyvrcholením volné trilogie, která započala vašimi filmy *Kawasakio růže* a *Nevinnost*. Jak mezi ně zapadají?

Trilogie tomu říkáme jen proto, že chceme divákům naznačit, co mají od *Líbánek* čekat – že půjde o vážný film, psychologické drama. Jinak všechny tři snímky nic zásadního nespojuje. *Líbánky* mají dokonce možná blíž k *Musíme si pomáhat*, což byl pokus Petra Jarchovského napsat po spíše epizodických filmech scénář založený na jednoduchém, přímočarém příběhu, který jde shrnout jednou dvěma větami. U *Musíme si pomáhat* i u *Líbánek* jsme se chtěli oprostit od všech dramaturgických fíglů, pohrávání si se žánry a podobně.

Mohlo by *Líbánky* charakterizovat téma paměti?

A její nespolehlivosti. Obě mužské postavy z *Líbánek* – novomanžel i jeho dávný spolužák, který se náhle zjeví na jeho svatbě – věří své verzi minulosti. Pro jednoho byl jejich dávný střet jednou z mnoha běžných epizod, druhému výrazně ovlivnil život. Oba přitom bezvýhradně důvěřují svému výkladu událostí, jsou o své pravdě hluboce přesvědčeni. A divák si musí vybrat, *Líbánky* ho svým tématem přímo vybízejí k morálnímu soudu.

Líbánky možná lehce vybočují z vaší obvyklé produkce tým, že jste spolupracoval s některými členy štábu úplně poprvé. Příkladem je architekt Jan

Kadlec. Byl to on, kdo vám obstaral ten velký dům, kde se skoro celý příběh odehrává?

Dlouho jsme vůbec nevěděli, kde budeme točit. On postupuje tak, že si nakreslí, jak má dům a jeho okolí vypadat – že chce tady vodu, tady les, tady louku. Pak najde na internetu tomu odpovídající skutečný barák třeba někde na středozápadě USA. A pak s jeho fotkou jezdí po Česku a hledá. Jenže u *Líbánek* pořádně nic nenacházel. Nejdřív jsme spolehnuli na to, že když je zároveň spoluproducent celého filmu a má v něm svoje peníze, tak ho nenechá krachnout, ale pak už jsme začali panikařit. Dokonce jsme s kameramanem Martinem Štrbou zkoumali místa, kde jsme sami něco v minulosti točili, jestli by se tam nemohly *Líbánky* odehrávat. Ale nakonec Jan Kadlec opravdu našel ideální místo. Vypadalo přesně tak, jak si ho před tři čtvrtě rokem tužkou nakreslil.

Dalším novým jménem je zkušený střiháč Alois Fišárek.

My jsme se snažili hodně inspirovat Bergmanovými filmy ze sedmdesátých let, v jeho rodinných dramatech, kdy se většinu času jen sedí v křeslech a mluví. A já jsem při jejich sledování zjistil úžasnou věc: vůbec jim nechybí tempo, mají ohromné vnitřní napětí. Jenže jak to v *Líbánkách* napodobit? Scénář byl v tomto směru výzvou, bylo v něm hodně dlouhých monologů – nejděší má ve finále jedenáct minut. A tady nám ohromně pomohl právě střiháč Alois

Hřebejkova dvorní herečka Aňa Geislerová si zahrála už ve čtvrtém jeho filmu.

Fišárek. On je o generaci starší než my, má pro takové věci pochopení a hlavně odvahu nechat monolog plynout.

Když mluvíte o Bergmanovi, hledali jste inspiraci i v „dogma filmech“? Třeba *Rodinná oslava* je postavena na podobném půdorysu.

V těchto novějších snímcích, které jsou samozřejmě vynikající, je kus jakési perverzity. To v Bergmanovi nenajdete. V jeho *Podzimní sonátě* jde jen o obyčejný vztah matky a dcery, o věci, které procházejí životy nás všech, o nic jiného. Když je tam přítomen nějaký druh patologie, jde o takovou patologii „od sousedů“. Akorát je to fantasticky napsáno, natočeno a zahráno – Ingrid Bergmanová v *Sonátě* čtyři roky před smrtí předvedla nejlepší výkon své kariéry. Bergmanovy snímky nás inspirovaly k závěru, že nemáme *Líbánky* nikde pentlit, že se máme

držet zpátky, že nejpůsobivější budou ve chvíli, kdy si divák řekne „Tohle se mi stalo“ nebo: „Tohle se mi možná stalo, a ani o tom nevím“.

Výraznou roli mají v *Líbánkách* herci Jiří Černý a Stanislav Majer, donedávna kmenoví členové souboru pražského Divadla Komedie. Pomohla vám zkušenost s tím, že jste je vedl ve filmu *Odpad město smrti*?

Chťel jsem obsadit herce, kteří nejsou moc známí a nevláčeji si s sebou balík různých asociací. Filmový záznam jejich divadelní hry podle Fassbinderova byl v tomhle směru pro nás všechny generálka, protože já jsem je měl oba už v té době vybrané i do *Líbánek*.

Naopak stálíci je u vás Aňa Geislerová. Tady má roli těhotné novomanželky. Počítalo se s jejím těhotenstvím od začátku?

Ne, to byl její dramaturgický nápad, který jsme s Petrem Jarchovským schválili až dva dny před začátkem natáčení. Naštěstí měli na Barrandově umělé břicho, které se jí vešlo pod svatební šaty. Ona sama otěhotněla až později. Já s Aňou natáčím hrozně rád. S trochou nadsázky říkávám, že když je v našem scénáři postava, kterou chce hrát, tak ji hrát bude. Je pravda, že u *Líbánek* měla pochybnosti, jestli není její role příliš blízká tomu, co už takzvaně umí. Měla strach, aby to nebyla jen další labilní postřičátnice. Ale já ji chtěl i proto, aby pomohla oběma klukům. **I**

Přehrajte si trailer filmu *Líbánky* >

NEDĚLE
30 / 6
DOSTIHOVÉ ZÁVODIŠTĚ
KARLOVY VARY

POHÁR
VÁNI
JOSEFA

KarlovýVARY® MAENTIVA® bucfilm APIOS

C sport Radiožurnál PRÁVO SCHOLZ & FRIENDS PRAHA

U FILMU JAK NA DIVADLE

Pro Jiřího Černého (vlevo) i Stanislava Majera (vpravo) jsou *Líbánky* první opravdu velkou filmovou příležitostí.

Vedle Ani Geislerové se v *Líbánkách* objevují **STANISLAV MAJER** (35) a **JIŘÍ ČERNÝ** (31). **JAN HŘEBEJK** na ně natrhl v Divadle Komedie, v dnes již neexistujícím úspěšném souboru, který se nebál velkých inscenačních výzev.

Divadlo museli oba herci i s celým souborem a vedením opustit před letošní sezonou. Už mají nové štace, ale oba své předchozí angažmá považují za velkou školu.

„Komédie ve mně zůstává a zůstane navždy,“ říká Majer.

Jejich zkušenosti si všiml i Jan Hřebejk; po vzájemném otukávání při práci na filmovém záznamu divadelního kusu právě z repertoáru Divadla Komedie *Odpad město smrti* je obsadil do velkých rolí ve svém novém snímku.

Musela to být pro ně pro oba

nezvyklá výzva. Černý má v *Líbánkách* jedenáctiminutový monolog, při kterém z něj kamera prakticky nesleze. Majerova postava novomanžela Radima v sobě zase nese asi největší rozpory.

„Rozhodně nemůžu říct, že by mi byl Radim sympatický,“ říká Stanislav Majer. „Nejde ani tak o to, co prováděl zamlada, ale šel na něm, jak se k tomu všemu staví, když to po letech vyplave na povrch,“ doplňuje.

Možná byl ale přechod z divad-

la do filmu pro oba herce o to snazší, že speciálně u Hřebejkových filmů se v leccems oba světy prolínají.

„Pro mě byl podstatný pocit kolektivní tvůrčí práce. Je pro mě důležité, když před natáčením sedíme denně několik hodin nad textem a zasahujeme do něj. V tomto mi připadá Honzův přístup poctivý,“ říká Majer. „Byl jsem třeba nadšený z toho, že jsme předem vše nazkoušeli,“ doplňuje ho Černý. **I** (zbn)

NENECHTE SI UJÍT

KVIFF TALKS S MICHELEM GONDRYM

Určitě dnes nepropásnete osobní setkání s jedním z nejhravějších režisérů současnosti, tvůrcem hudebních klipů a nápaditých reklam. Ve Varech včera na slavnostním zahájení představil svůj poslední snímek *Pěna dní* podle slavné knihy Borise Viana. Osobně se ho ale zeptejte třeba i na natáčení kultovních snímků *Věčný svit neposkvrněné mysli* nebo *Nauka o snech*. Kdo ho umělecky ovlivnil? Z čeho vychází jeho nápaditý vizuální styl? Vnímá on sám realitu podobně jako jeho svérázní filmoví hrdinové?

29. 6. 11:00
Jameson Festival Lounge

KAČER A DIVÍŠKOVÁ VE STÁNKU RWE

Herci a v osobním životě manželé Jan Kačer a Nina Divíšková se budou dnes od 15:00 podepisovat ve stánku RWE na Mlýnské kolonádě. Pokud budete na místě dříve, čas si můžete ukrátit v dabingovém studiu nebo filmové maskérně, kde vás profesionálně nalíčí, a ještě vás na památku vyfotí.

29. 6. 15:00
prezentační stánek RWE

DEBATA: KREATIVNÍ EVROPA – JAKÁ BUDE?

Evropský parlament a MEDIA Desk ČR ve spolupráci s Film Industry Office pořádají v rámci festivalu debatu o výsledné podobě budoucího programu EU Kreativní Evropa. Ten slouží stávající programy unie – MEDIA (film a audiovizie) a Kultura (ostatní kulturní odvětví). Hlavním hostem debaty bude Silvia Costa, poslankyně EP, členka Výboru pro kulturu a vzdělávání a zpravodajka navrhovaného programu.

30. 6. 10:30
Sál tiskových konferencí,
Hotel Thermal

FILMOVÉ NOMINACE NA CENU LUX 2013

Zítřka bude v rámci festivalu zveřejněn výběr deseti filmů nominovaných na letošní ročník Ceny LUX. Toto ocenění uděluje Evropský parlament filmům odrážejícím bohatství a rozmanitost evropské kultury. Cílem je zpřístupnit soutěžní snímky všem zájemcům prostřednictvím Filmových dnů LUX, tj. projekcemi filmů otitulkovaných do 24 jazyků v 28 členských zemích Evropské unie.

30. června 18:30
terasa Hotelu Thermal

VOSÍ HNÍZDO ČASOPISU REFLEX

Své brány otevře dnes odpoledne v Lázních III Vosí hnízdo, místo, kde se bude celý týden diskutovat, muzicírovat i pít. Na zahajovací akci Reflex „live“ se návštěvníkům představí redakce v plné síle. Hned nato bude k říčce Teplé jako Morana vynesena Zelený Raoul a za zvuků marching bandu Cotton gang vyrazí po kolonádě směrem k Puppě a zpátky průvod obdařený transparenty „Republice více Oscarů“ anebo „Hřebejk je bejk“.

29. 6. 17:00
Lázně III

POHÁR JOSEFA VÁNI

Jestli si potřebujete na chvíli odpočinout od filmů, udělejte si zítra výlet na karlovarské dostihové závodiště. Poběží se tu Pohár Josefa Váni, který chce českou překážkovou sezonu více oživit. Aktéry tu čeká trať dlouhá 4200 metrů. Prvních sedm v cíli si pak mezi sebe rozdělí částku 1 050 000 korun.

30. 6. 14:00
dostihové
závodiště Karlovy Vary

Náskok díky technice

Nové Audi A3 Sportback

poprvé s interaktivním systémem Audi connect.*

Cesta vpřed.

Interaktivní systém Audi connect Vás dokonale propojí s okolním světem. I za jízdy tak budete neustále ve spojení se svými přáteli na Facebooku a Twitteru. Unikátní služba Picturebook navigation Vám umožní vkládat do fotoalba Vaše vlastní obrázky cílových míst i s navigačními údaji. Díky integrovanému hotspotu mohou všichni Vaši spolujezdci volně surfovat po internetu nebo stahovat e-maily. Zůstaňte v kontaktu se vším, co máte rádi. Jednoduše a kdykoliv s interaktivním systémem Audi connect v novém Audi A3 Sportback. Navíc bez navýšení a s prodlouženou zárukou s Audi Finance od ŠkoFINu. **Více informací na audi.cz/a3.**

facebook.com/AudiCZ

Prodloužená záruka Audi. Servisní balíčky Audi.

Cena od 499 900 Kč s DPH.**

Audi
Official car
of 48th KVÍFF

*Příplatková výbava. **Tato nabídka je časově omezena.
Spotřeba a emise CO₂ v kombinovaném režimu: 4,1–5,6 l/100 km a 106–130 g/km.

Audi Finance
ŠkoFIN

NÁVRATY K PRAMENŮM

NEBESKOU BRANOU DO FILMOVÉ MINULOSTI

Pokud máte rádi staré filmy, pak máte jistě rádi sekci **Návraty k pramenům**. Ta totiž nabízí tituly prověřené časem, často ve vylepšené technické kvalitě. A letos vede cesta Pramenů skrz nebeskou bránu přes němeho pianistu až do pravěku!

Iva Přivřelová

Zastávky na této cestě tvoří tři náct celovečerních snímků, jeden středometrážní a jeden krátký. Dohromady tedy skoro dvojnásobek loňské náplně. Zájem o staré filmy totiž narůstá, stejně jako jejich nabídka: „Něco nám poskytnou kontakty z Ameriky, do toho se ozvou třeba ukrajinští kolegové, výběr je i na festivalech v Berlíně, v Cannes nebo v Benátkách, kde s příchodem ředitele Alberta Barberi ubylo nových filmů a přibýlo starých,“ popisuje umělecký ředitel Karel Och.

Některé dřívější filmy si podle něj zaslouží znovu objevit. Třeba zástupce československé nové vlny, melancholické psychodrama *Kým sa skončí táto noc*. S ním by měli diváci objevit i jednoho z jeho tvůrců, Tibora Vichtu, který by se letos dožil osmdesátí. „Je to neprávem málo známý scenárista,“ je přesvědčený Och. Snímek reprezentuje restaurátorskou činnost Slovenského filmového ústavu, s nímž MFF KV dlouhodobě spolupracuje.

Tradičně proběhne ve Varech i premiéra snímku, který se díky festivalu, Národnímu filmovému archivu a Nadaci české bijáky dočkal opravy u nás. Letos to budou *Všichni dobří rodáci*, jejichž slavnostní projekci uvede dnes osobně režisér, 87letý Vojtěch Jasný (více na str. 14).

Rodáci v roce 1969 získali cenu za režii v Cannes. O čtyři roky dříve na stejném festivalu stejně uspěl *Les oběšených*. Protiválečné drama Livia Ciuleie dokazuje, že zájem o restaurování filmů mají i v Rumunsku.

V programu se objevují taky dva rané, trezorové filmy legendární Ukrajinky Kiry Muratovové. Něžný příběh mateřské lásky *Dlouhá loučení* a romanci o osudovém muži dvou rozdílných žen *Krátká setkání* nabídlo ukrajinské Národní centrum Alexandra Dovženka, které podle Ocha disponuje rozsáhlým seznamem titulů a je čím dál aktivnější. Muratovová byla do Varů vybrána

Dobrodružná výprava za trilobity oživí vaše vzpomínky na dětství (*Cesta do pravěku*, 1955).

i s ohledem na své nadcházející osmdesátiny.

Ukrajinskou filmařku zbožňuje například severoirský režisér a cinefil Mark Cousins, který loni ve Varech představil svůj patnácti-hodinový projekt *Příběh filmu: Odysea*. Jeho novinka, sřihový dokument *Příběh dětí a filmu*, má jen necelé dvě hodiny, ale i tak je typicky „cousinsovská“. „Cousins začíná záběry svého synovce a neteře při hře, pak vybere několik typů dětského chování a rozvíjí je na ukázkách z filmů, slavných, ale i afrických a asijských, o nichž člověk ani neslyšel. Zmiňuje i film Karla Kachyni *Ať žije republika* nebo *Nespatřené* Miroslava Janka. Způsob, jakým ukázky dává dohromady, je ryze osobní, ale dokáže z nich složit univerzální téma,“ popisuje Och. Cousinse ve Varech opět potkáte, bude i na projekci svého filmu *První film* z kurdské vesnice, dokumentu zařazeného do sekce Zaostrěno na kurdský film.

Děti hrají hlavní role taky v *Cestě do pravěku*. Tu MFF KV uvádí i na podporu nedávno

vzniklého Muzea Karla Zemana. „Obdivujeme jejich nadšení, a co dokázali s nevelkým množstvím prostředků,“ uvádí Och.

Další české snímky se do programu dostaly díky festivalu v Benátkách. Ten totiž nechal ke svému výročí zrestaurovat skupinu filmů, které na něm v minulosti vyhrály ceny. „Dva z nich byly *Pytel blech* a krátký dokument Václava Táborského o životě na pražském sídlišti *Zablácené město*. Byla škoda toho nevyužít,“ podotýká Karel Och. Středometrážní „dokudrama“ *Pytel blech* o životě na dívčím internátu natočila v roce 1962 Věra Chytilová.

Režisérka obecně není v letošním programu málo. Například Italka Liliana Cavani natočila film *František z Assisi*. Jeho zařazení do programu ovšem inspiroval muž – a nikoliv nový papež. „Loni jsme měli ve Varech jako hosta k soutěžnímu filmu *Ukamenování svatého Štěpána* herce Loua Castela, kterého považujeme za legendu. Chtěli jsme ho pozvat znovu a vymýšleli, co bychom mu zahráli. Paní doktorka Zaoralová

přišla s tímto italským filmem z roku 1966. Tehdy byl nesmírně populární, vidělo ho asi dvacet milionů lidí,“ vysvětluje Och.

Další žena, Švýcarka Sophie Huber, režírovala loni dokument *Harry Dean Stanton – zčásti fikce*. Vypráví o herci, který hrál ve dvou stech padesáti filmech, ale s výjimkou *Paříž*, *Texas* málokdy hlavní roli. „To je netypický portrétní dokument, v němž se objekt režisérova zájmu nechce spokojit s tím, že je objekt, a pohrává si s ním,“ přibližuje Och. „Bohužel, Harry Dean Stanton nepřišel. Je vášnivým kuřákem a cesta by pro něj znamenala 11 hodin v letadle bez cigarety.“

Nedorazí ani Michael Cimino, autor *Nebeské brány*. Po sedmácti letech totiž začal připravovat nový film. „Asi i díky tomu, že restaurování *Brány* znovu nastartovalo zájem o něj,“ domnívá se Och. Čtyřhodinový antiwestern o milostném trojúhelníku a přípravách na vyvražnění stovky evropských přistěhovalců v USA zastupuje v Prameňech hollywoodskou klasiku. I když v době své premi-

éry se do dějin Hollywoodu zapsal jako film, který zničil režisérovu kariéru, rozjetou úspěchem *Lovce jelenů*, a položil studio United Artists. „Stejně jako Coppola u *Apokalypsy* se i Cimino při natáčení uzavřel do vlastního světa a ta naprostá svoboda ho v podstatě zničila,“ vysvětluje tehdejší propadák Karel Och. Dnes už se z *Nebeské brány* stal kult, díky kterému se lépe prodávají blu-raye. Zaslouženě.

Brána je z hraných filmů v Prameňech nejmladší, nejstarší letošní tituly pocházejí z 20. let, a jsou tudíž němé. Fantasy horor *Příchozí z temnot*, vybraný spolu s NFA na oslavu 70. výročí českého filmového archivnictví, vznikl u nás. Mohl si v něm tedy zahrát Theodor Pištěk starší, otec laureáta letošního Křišťálového glóbu.

Dalším němým zástupcem v sekci je boxerské melodrama

Světový champion, které v Anglii natočil Alfred Hitchcock. Oba snímky na festivalu doprovází živí hudebníci. *Temnoty* ožijí hudbou Andrey Rottina, *Championa* přijede podpořit Neil Brand, jeden z nejznámějších muzikantů hrajících k němým filmům. „Ten bude ve Varech v rámci KVIFF Talks uvádět i svou show nazvanou Tichý pianista promlouvá. Je to zábavný pán,“ zve Karel Och.

Jedinečnou událost se zajímavými hosty slibuje i světová premiéra dokumentu *Okupace, 27. obraz*. Ve filmu, produkovaném bývalou programovou ředitelkou MFF KV Juliettou Sichel, přibližuje Pavo Marinković dráhu Lordana Zafranoviće, autora oceňované i zatracované *Okupace ve 26 obrazech*, umělecké metaforoy okupace autorovy rodné Dalmácie během druhé světové války. Oba režiséři dorazí. **I**

CESTA DO PRAVĚKU

30. 6. 10:00
Městské divadlo
4. 7. 21:30 Kinosál B

NEBESKÁ BRÁNA

3. 7. 09:00 Velký sál
6. 7. 13:00
Městské divadlo

Kdysi propadák, dnes kult (*Nebeská brána*, 1980)

Film *Příchozí z temnot* (1921) považovali historici za mysteriózní, než zjistili, že negativ měl zaměřené kotouče.

program / na zítra 30. 6. for tomorrow

9:00

Le Démantèlement / Zánik Kino Drahomíra 3K1

Režie: Sébastien Pilote
Canada, 2013, 111 min.

Šedesátiletý Gaby žije na farmě, kde chová ovce. Manželka ho opustila již před lety a dcery žijí v Montrealu. Starší z nich přichází s žádostí o finanční výpomoc. Film byl uveden na MFF v Cannes v Týdnu kritiky.

Sixty-year-old Gaby lives on a farm raising lambs. His wife abandoned him years ago, and his daughters live in Montreal. One day, the older sister asks him for financial support. The film was screened during Critics' Week at this year's Cannes IFF.

9:00

Lemale et ha chalal / Vyplnit prázdnotu

Velký sál 311

Režie: Rama Burshtein
Israel, 2012, 90 min.

Osmnáctiletá Shira vyrostla v ortodoxní chasidské rodině v Tel Avivu. Má před svatbou se svým vyvoleným. Po nečekané smrti starší sestry při porodu však rodina rozhodne, že by si měla vzít spíš vdovce Yochaye... Ve svém působivém režijním debutu nabízí Rama Burshtein originální paralelu k příběhům Jane Austen.

Eighteen-year-old Shira grew up in an Orthodox Hasidic family in Tel Aviv. She is about to be married to her chosen one, but after her older sister's unexpected death in childbirth, her family decides she had better marry widower Yochay... In her directorial debut, Rama Burshtein offers an original parallel to the stories of Jane Austen.

9:30

The Congress / Futurologický kongres Malý sál 321

Režie: Ari Folman
Israel, Germany, Poland,
Luxembourg, France, Belgium,
2013, 120 min.

Robin Wrightová hraje samu sebe, herečku, jejíž kariéra je krátce za vrcholem a která od studia Miramount dostává poslední šanci – tou je prodat vlastní pocity, vzpomínky a gesta, zkrátka digitálně vytvořit její alter ego.

Robin Wright, who plays herself, an actress whose career is just past its prime, is being given one last chance by Miramount studios – to sell her feelings, memories, and gestures in order to create a digital alter ego.

10:00

Krátké filmy / Imagina Espace Dorleans 3E1

Letter / Dopis

Režie: Sergei Loznitsa
Russia, Netherlands, 2013, 20 min.

Impresionistický a zneklidňující černobílý krátký dokument, ve kterém Sergej Loznitsa (*Moje štěstí, V mlze*) zavádí diváka na severozápad Ruska, do starého dřevěného domu, který je stejně jako jeho obyvatelé zjevně jen pramálo dotčen současnou civilizací.

An impressionistic and disturbing black-and-white documentary short in which Sergei Loznitsa (*My Joy, In the Fog*) takes the viewer to an old wooden house in northwestern Russia. Like its inhabitants, the place has clearly been untouched by contemporary civilization.

Atropa / Atropa

Režie: Peter Conrad Beyer
Germany, 2013, 28 min.

I v současné Evropě můžeme nacházet lidi praktikující přírodní rituály, jak dokazuje experimentální film usilující o to, aby dostal diváka do stavu zostřeného vnímání přírody, respektive toho, co se odehrává na plátně.

Even in contemporary Europe people can be found practising rituals, as this experimental film demonstrates while encouraging the viewer towards a state of heightened perception of nature – or at least of what's happening on the screen.

By Pain and Rhyme and Arabesques of Foraging / V bolesti a verších a drancujících arabeskách

Režie: David Gatten
USA, 2013, 8 min.

Dílem irského přírodovědce Roberta Boyla inspirovaný snímek nabízí snovou sérii impresí, které vedle korespondencí s myslitelovým dědictvím rozehrávají i podnětnou hru s filmovým médiem.

Inspired by the work of Irish natural philosopher Robert Boyle, the movie presents a dreamlike series of impressions that, in addition to corresponding to the thinker's legacy, set in motion a challenging game with the film medium.

Potom je černá / Potom je černá

Režie: Viktor Takáč
Czech Republic, 2013, 9 min.

Film demonstrující fascinaci cirkusovým prostředím jak po architektonicko-urbánní stránce, tak po nostalgicko-emočních vazbách, které máme s tímto prostorem od dětství spojené.

This film highlights our fascination for the circus environment, both in terms of its so-

cio-architectural aspects, and the nostalgia and emotions we have always associated with it.

Povídání o umění / Povídání o umění

Režie: Roman Štětina
Czech Republic, 2012, 9 min.

Povídání o umění s Rudolfem Hrušínským. Někdy dialog zcela mizí a zůstává jen němá vizuální stopa s osobitou atmosférou.

Talking about art with Rudolf Hrušínský. Sometimes the dialogue disappears altogether, leaving a silent visual track with a highly distinctive atmosphere.

Oni / Oni

Režie: Vilém Novák
Czech Republic, 2012, 10 min.

Série minigrotsek natočených ve virtuálním prostředí za pomoci herců, kteří jsou výsledkem umělé evoluce. Hommage Karlu Simsovi a jeho dílu, které vznikalo v devadesátých letech minulého století.

A series of slapstick minis shot in a virtual environment with the help of actors who went through a process of artificial evolution. A tribute to Karl Sims and work he created in the 1990s.

10:00

Su Re / O králi Kino Čas 3C1

Režie: Giovanni Columbu
Italy, 2012, 80 min.

Převyprávění klasického biblického příběhu o ukřižování Ježíše Krista na hoře Golgota se kromě syrového vykreslení vyznačuje i esteticky působivou stránkou a podnětným posunem řady významů.

This retelling of the classic biblical story of the Crucifixion of Christ on Golgotha stands out not only for its raw narrative style, but also for its moving aesthetic and provocative shift in meaning.

10:00

Uroki harmonii / Hodiny harmonie Kinosál B 351

Režie: Emir Baigazin
Kazakhstan, Germany, France,
2013, 110 min.

Třináctiletý Aslan trpí poruchou osobnosti, která v něm vyvolává potřebu perfekcionismu. Ve škole je však nucen akceptovat právo silnějšího. Aslan se rozhodne systémem postavit a čelit mu svým vlastním způsobem.

Thirteen-year-old Aslan suffers from a personality disorder that pushes him towards perfectionism. At school, however, he is forced to accept the principle of "might makes right." Aslan decides to stand up to the system and deal with it in his own way.

10:00

Cesta do pravěku / Cesta do pravěku Městské divadlo 3D2

Režie: Karel Zeman
Czechoslovakia, 1955, 93 min.

Čtyři kluci a malá dřevěná loďka stačí k tomu, aby se rozvinul příběh neobvyklého putování proti proudu času až k počátkům života na Zemi. Je to dobrodružný výlet plný poznávání, úžasu a také důkazů pravého kamarádství.

Four boys and a little wooden boat are all the filmmaker needs to develop the story of an unusual journey back in time to the very beginning of life on Earth. The result is an adventure story full of discovery and wonder, and one in which the protagonists learn the value of true friendship.

10:00

Quellen des Lebens / Prameny života

Pupp 3P1

Režie: Oskar Roehler
Germany, 2013, 174 min.

Podle vlastního románu *Počátek* (2011) natočil Oskar Roehler autobiografický film, v němž osudy tří generací prostupují dějinami poválečného Německa až po 80. léta.

Basing his work on his own novel, *Herkunft* (Origin), Oskar Roehler shot an autobiographical film in which the destinies of three generations confront German history from the postwar era up until the 1980s.

10:30

Au nom du fils / Ve jménu syna Lázně III 3L1

Režie: Vincent Lannoo
Belgium, France, 2012, 80 min.

Víře oddaná Elisabeth je moderátorkou katolického rádia. Poté, co jejím životem otřese rodinná tragédie, nalezne sílu čelit realitě způsobem, o kterém neměla ani tušení.

Elisabeth is a woman devoted to her faith who works as a Catholic radio host. After she is devastated by family tragedy, she finds the strength within herself to face the situation in a way she never imagined.

11:30

Aid es chem / Změním si jméno Kino Drahomíra 3K2

Režie: Maria Saakyan
Armenia, Russia, Denmark, Germany,
2012, 103 min.

Pokračování na str. 8

Cestování ve vlastní režii

Zrežiruj si svojí cestu a zalet si do světových filmových měst za skvělé ceny. Navštiv Řím, Miláno, Nice, Soul, Tokio a další města z filmových pláten.

Rezervuje nyní na csa.cz

www.czechairlines.com

Restaurace Le Grill

Vychutnejte si **skvělou** mezinárodní a **českou** kuchyni v restauraci, zimní zahradě nebo na letní *terase!*

- * Snídaně v zahradě za 590 Kč
- * Polední menu včetně vody, sklenky vína a kávy za 620 Kč
- * Čtvrteční zahradní grilování s živou hudbou za 890 Kč

Kempinski Hotel
Hybernská

PRAGUE

Kempinski

www.kempinski.com/prague

Hybernská 12, 110 00 Praha 1 • Tel +420 226 226 126 • E-mail restaurant.prague@kempinski.com

Čtrnáctiletá Evridika žije se svou matkou Sonou v malém městě. Sona tráví většinu času na turné se sborem, jež diriguje, a na dceru ji ho příliš nezbyvá. Ta se postupně uzavírá ve svém vlastním světě...

Fourteen-year-old Evridika and her mother Sona live in a small town. Because conductor Sona spends most of her time on tour with her choir, she has little time for her daughter. As a result, the girl gradually withdraws into her own world...

11:30

Tore tanzt / Tore tančí Velký sál 313

Režie: Katrin Gebbe
Germany, 2013, 110 min.

Mladíka Toreho, člena křesťanské sekty Jesus Freaks, se ujme rodina navenek dobrosrdečného, ale v nitru násilnického Benna. Drásavá komorní tragédie rozehrává krutou hru s diváckými emocemi.

Young Tore, a member of a Christian sect called the Jesus Freaks, is taken in by the family of outwardly kindhearted, yet inwardly aggressive Benno. This harrowing tragedy plays a cruel game with the viewer's emotions.

12:30

Hungry Man / Hladový muž Kino Čas 3C2

Režie: Philip Martin
France, 2013, 70 min.

Příběh o nečekaném setkání chlapce se zraněným cizincem kdesi v rumunské pustině je podobenstvím o svobodě člověka v moderní společnosti. Snímek byl natočen s neherci, s minimálním štábem, bez použití doprovodné hudby.

This story of an unexpected encounter between a young boy and a wounded foreigner somewhere in the Romanian wilderness is a parable about the freedom of man in modern society. The film was made with non-professional actors, a minimal crew and no accompanying music.

12:30

Pardé / Zatažený závěs Kinosál B 352

Režie: Jafar Panahi,
Kamboziya Partovi
Iran, 2013, 106 min.

Druhý film, který realizoval Jafar Panahi tajně ve svém domácím vězení, se odehrává uvnitř osamělého domu, kde se schází skupinka postav včetně autora i jeho spolurežiséra Partoviho.

Jafar Panahi's second film made in secret while under house arrest. The action takes place at a remote villa where a group of characters have gathered, including the filmmaker and his codirector Kamboziya Partovi.

12:30

Åta sova dö / Jíst, spát, umřít Malý sál 323

Režie: Gabriela Pichler
Sweden, 2012, 104 min.

V režijním debutu Gabriely Pichlerové je muslimská dívka Raša propuštěna z podniku, ve kterém tvrdě pracovala. Režisérka, scenáristka a spolustřihačka v jedné osobě skládá své zaujaté vyprávění z drobných sociálních dramat, jež prožívají její postavy.

A hard-working Muslim girl in the Swedish sticks is made redundant in *Eat Sleep Die* from tyro helmer Pichler. Montenegro-born newcomer Lukač is magnetic as the no-nonsense lead, and Pichler, who also wrote and co-edited, forges an engaging narrative out of the sociorealist mini-tragedies that befall her characters.

13:00

111 dokhtar / 111 dívek Divadlo Husovka 3H1

Režie: Bijan Zamanpira,
Nahid Ghobadi
Iraq, 2012, 79 min.

Satirická road movie s magickými motivy. Prezidentovi Iránu je adresován dopis 111 kurdských dívek. Požadují, aby jim stát našel manžely, jinak spáchají hromadnou sebevraždu.

A satirical road movie with magical motifs: the president of Iran receives a letter from 111 Kurdish girls. It demands that the government find them husbands – otherwise they will commit mass suicide.

13:00

Otázky pana Lásky / Otázky pana Lásky Espace Dorleans 3E2

Režie: Dagmar Smržová
Czech Republic, 2013, 77 min.

Dokument s překvapivě velkým množstvím humorných situací je dojemným, ale především velmi inspirativním portrétem třicetiletého činorodého a stále pozitivně naladěného schizofrenika Jiřího Lásky, který se představě apatických pacientů psychiatrických léčeben zásadně vymyká.

Blessed with a surprising number of humorous situations, documentary is a touching and, above all, highly inspiring portrait of an energetic and ever-optimistic 30-year-old schizophrenic named Jiří Lásky who is far from the usual apathetic patient of the psych ward.

13:00

Jesteś Bogiem / Jsi bůh Kongresový sál 335

Režie: Leszek Dawid
Poland, 2012, 110 min.

Dlouho očekávaný snímek Leszka Dawida, mapující existenci legendární hiphopové skupiny Paktofonika, bez sentimentu zachycuje atmosféru konce devadesátých let na polské hudební scéně, přibližuje tvůrčí proces i osobní příběhy tří protagonistů kapely.

Leszek Dawid's long-awaited movie, charting the rise and fall of the legendary

hip-hop band Paktofonika, unsentimentally captures the atmosphere of the late 90s Polish music scene while investigating the creative process and the lives of the three main protagonist band members.

13:00

The Ring / Světový champion Městské divadlo 303

Režie: Alfred Hitchcock
United Kingdom, 1927, 108 min.

Příběh milostného trojúhelníku ženy a dvou profesionálních boxerů, z nichž jeden je hrdinčiným snoubencem, je pojednán v poloze ironického melodramatu. Promyšlená práce se symboly a v britské kinematografii odvážné využití postupů evropské filmové avantgardy dvacátých let fascinují dodnes.

The story of a love triangle between a woman and two professional boxers, one of whom is her fiancé, is spun as an ironic melodrama. Well-thought-out work with symbols and daring use (for British cinema) of approaches proper to the European film avant-garde of the 1920s are as intriguing as ever.

14:00

Cutie and the Boxer / Fešanda a boxer Kino Drahomíra 3K3

Režie: Zachary Heinzerling
USA, 2012, 82 min.

Portrét komplikovaného vztahu svérázného japonského umělce Ušia Šinohary a jeho ženy Noriko, kterým se po čtyřiceti letech konečně pootevřely brány newyorského uměleckého světa.

Portrait of a complicated relationship between larger-than-life Japanese artist Ushio Shinohara and his wife Noriko, who are finally accepted by New York's art world after a 40-year struggle.

14:00

Líbánky / Libánky Pupp 3P4

Režie: Jan Hřebejk
Czech Republic, Slovak Republic,
2013, 92 min.

Ne každá událost, která se odehraje během svatebního veselí, budí radost. Když se v kostele a posléze na hostině objeví nezvaný host, může vzít radost novomanželů za své.

A wedding is supposed to be a joyous occasion, but things can go awry. When an uninvited guest turns up at the church and later at the reception as well, the newlyweds' day turns sour.

14:00

Makom Be Gan Eden / Místo v nebi Velký sál 315

Režie: Joseph Madmony
Israel, 2013, 117 min.

Příběh generála, který před lety učinil osudovou chybu – s arogancí sobě vlastní vyměnil své místo v nebi za talíř jídla. Madmonyho téma – vztah otce a syna – se tentokrát odehrává v rozpětí čtyř dekad pohnutých dějin izraelského státu.

A much decorated general who, years earlier, made a crucial mistake: with typical arrogance he exchanged his place in heaven for a plate of food. The central theme – a father-son relationship – is played out over the course of four decades of turbulent history in the State of Israel.

15:30

Exponáty alebo Příběhy z kaštiela / Exponáty aneb Příběhy ze zámku Kino Čas 3C3

Režie: Pavol Korec
Slovak Republic, 2013, 70 min.

Dokumentarista Pavol Korec skládá z volně se prolínajících životních příběhů klientů domova důchodců ve slovenské Stupavě často úsměvně odlehčenou a přitom lidsky velmi silnou a různorodou mozaiku osudů lidí, „kteří ztratili vše a zůstal jim jen život“.

From the loosely interwoven life stories of clients at an old people's home in the Slovak town of Stupava, documentarist Pavol Korec pieces together a cheerful, light-hearted and, at the same time, highly compelling and varied mosaic portraying the fate of people "who have lost everything; all they have left is life."

15:30

Yang tidak dibicarakan ketika membicarakan cinta / O čem nemluví, když mluví o lásce Kinosál B 353

Režie: Mouly Surya
Indonesia, 2013, 104 min.

Křehký indonéský snímek o lásce nás zavádí mezi skupinku nevidomých, kteří možná nemají jasnou vizi budoucnosti, o to více se ale dokážou oddávat snění. Poetické dílo zachycuje okamžiky, které máme jinak tendenci pomíjet.

A fragile Indonesian film about love which introduces us to a group of blind youngsters who may not have a clear vision of the future, yet, for all that, their dreams are as vivid as anyone else's, if not more so. This poetic work captures moments which we might otherwise close our eyes to.

15:30

De ontmaagding van Eva van End / Ztráta panenství Evy van End Malý sál 324

Režie: Michiel ten Horn
Netherlands, 2012, 98 min.

Pokračování na str. 9

ČESKÁ TELEVIZE JE NEJVĚTŠÍ KOPRODUCENT ČESKÝCH FILMŮ

místo, kde jsou
**FILMY
DOMA**

DŮM ČESKÉ TELEVIZE
28.6.–6.7.2013 10:00–20:00
DIVADELNÍ NÁMĚSTÍ

- představení filmů, které Česká televize koprodukuje
- besedy, workshopy, prezentace, diskuze a setkání s tvůrci
- představení nových kanálů ČT :D a ČT art
- více informací o programu na www.ceskatelevize.cz/vary2013

Čaj o třetí
29.6.–6.7.2013 15:00

Pravidelné diskuse s tvůrci českých filmů nad šálkem čaje

SOUTĚŽNÍ FILMY ČESKÉ TELEVIZE
Libánky | Sametový terorist | Zátrak | DK | Roura

Dále na MFF KV uvidíte tyto filmy vzniklé v koprodukcí České televize
Revival | Cesta do lesa | Bez doteku | Můj pes Killer | Fulmaya – dívka
s tenkým nohama | Jakub Špalek: Život s Kašparem | Šmejdi
Odpad město smrt | Okupace, 27. obraz

Česká televize
Hlavní mediální partner

Příjezd německého studenta odhalí členům středostavovské rodiny jejich potlačovaná přání a pravdu o niterném stavu každého z nich.

The arrival of an impossibly perfect German boy into a deftly dysfunctional Lowlands family exposes the bourgeois clan to their true desires and inner selves.

16:00

Con-dor-eun Nal-ah-gan-da / El Condor Pasa

Divadlo Husovka 3H2

Režie: Jeon Soo-il
South Korea, 2012, 102 min.

Katolickému knězi vstupují do života tragédie, za kterou cítí zodpovědnost. Nový snímek předního korejského artového režiséra Jeon Soo-ila se pohybuje na hranici spirituálního filmu a niterného osobního dramatu.

Tragedy enters the life of a Catholic priest and he feels responsible. The latest picture by leading Korean art-house director Jeon Soo-il blends spiritual investigation with introspective personal drama.

16:00

ODPAD MĚSTO SMRT / ODPAD MĚSTO SMRT

Espace Dorleans 3E3

Režie: Jan Hřebejk
Czech Republic, 2012, 70 min.

Současná Praha, úpadek společnosti je zřejmý. Prostitutka Romi je neúspěšná i ve své profesi, s o to větší vervou se ale do všeho vrhá. Spěje tak ke spáse, nebo k zatracení?

Contemporary Prague – social decay is inevitable. Prostitute Romi's failures at work and elsewhere drive her to enthusiastically pursue other options. Is she heading for salvation or damnation?

16:00

The First Movie / První film

Kongresový sál 336

Režie: Mark Cousins
United Kingdom, Canada, 2009, 75 min.

Filmový nadšenec, režisér a cestovatel Mark Cousins se vydává do kurdské vesnice Goptapa, postižené v roce 1988 chemickým útokem Saddáma Husajna. Cítilivým způsobem navazuje kontakt s místními dětmi, které mu odhalují své touhy, přání i vzpomínky.

Film enthusiast, director, and traveler Mark Cousins set out for the Kurdish village of Goptapa, the target of a 1988 chemical attack ordered by Saddam Hussein. Sensitive to the situation, he gradually makes contact with the local kids and they tell him their wishes and memories.

16:00

More / Moře

Městské divadlo 3D4

Režie: Alexandra Strelyanaya
Russia, 2013, 82 min.

Mladý fotograf, unavený moskevským životem, se vydává na Kolský poloostrov, aby dokumentoval život v tamních rybářských osadách, jejichž obyvatelé žili po staletí v těsném sepeřtí s mořem.

Weary of Moscow, a young photographer sets out for the Kola Peninsula in order to document the life of the local fishing communities whose inhabitants have lived in close proximity to the sea for centuries.

16:30

Zázrak / Zázrak

Lázně III 3L3

Režie: Juraj Lehotský
Slovak Republic, Czech Republic, 2013, 78 min.

Patnáctiletá Ela se dostává do nápravného zařízení. Dívky, které jej obývají, mají za sebou často trudnější zkušenosti než řada dospělých, jejich sny a touhy se však příliš neliší...

Fifteen-year-old Ela finds herself in a correctional facility. The girls who end up here have often had much bleaker experiences than many adults, but their dreams and desires aren't all that different...

16:30

Vic+Flo ont vu un ours / Vic+Flo viděly medvěda

Pupp 3P6

Režie: Denis Côté
Canada, 2013, 95 min.

Snímek jednoho z neoriginálnějších quebeckých režisérů mapuje snahu Victorie a Flo začít nový život poté, co byly propuštěny z vězení. Nevýřešená minulost je však dostihne i hluboko v quebeckých lesích.

A motion picture from one of the most original Québécois directors, charting Victoria and Florence's efforts to start a new life after being released from prison. But even deep in the Québec woods, unresolved events from the past catch up with them.

16:30

Pădurea spânzuraților / Les oběšených

Richmond 3R2

Režie: Liviu Ciulei
Romania, 1964, 158 min.

První světovou válku očima důstojníka rakousko-uherské armády Apostola Bology zachytil významný rumunský režisér Liviu Ciulei ve svém brilantním, mnohovrstevnatém protiválečném dramatu *Les oběšených*.

In his brilliant, multilayered antiwar drama *Forest of the Hanged*, renowned Romanian director Liviu Ciulei captures the First World War through the eyes of Apostol Bologa, an officer in the Austro-Hungarian army.

17:00

Meine keine Familie / Moje žádná rodina

Kino Drahomíra 3K5

Režie: Paul-Julien Robert
Austria, 2012, 99 min.

Ve velmi osobně laděném pátrání po svém biologickém otci rozkrývá rakouský tvůrce Paul-Julien Robert skutečnou podobu života v jedné z největších evropských komun v městečku Friedrichshof.

In his highly personal search for his biological father, Austrian filmmaker Paul-Julien Robert reveals the true nature of life in one of Europe's biggest communes, formerly located in the town of Friedrichshof.

17:00

11.6 / 11.6

Velký sál 317

Režie: Philippe Godeau
France, Belgium, 2013, 102 min.

Jak dojde k tomu, že bezúhonný řidič a člen ostrahy, deset let bez problémů převážející velké peníze, jednoho dne zmizí s více než jedenácti miliony eur?

How is it that a security guy with an impeccable driving record managed to transport huge sums of money for ten years without any problem, and now he suddenly goes missing with more than eleven million euros in his van?

18:30

The Man Who Made Angels Fly / Marionetista

Čas 3C4

Režie: Wiktorja Szymańska
United Kingdom, France, Poland, 2013, 64 min.

Polská režisérka Wiktorja Szymańska, vyznávající umění náznaku, namísto standardně vystavěné biografie jednoho z nejvýznamnějších žijících světových loutkářů, Michaela Meschkeho, zaměřuje na jeho neobyčejnou schopnost vdechnout svým loutkám na pár minut život.

Deferring to the power of suggestion, Polish director Wiktorja Szymańska eschews a standard biopic of one of the world's top living puppeteers, Michael Meschke, focusing instead on his uncanny ability to imbue his puppets for a few minutes with living emotion.

18:30

The Pervert's Guide to Ideology / Perverzní průvodce ideologií

Kinosál B 354

Režie: Sophie Fiennes
United Kingdom, Ireland, 2012, 134 min.

Po úspěšném *Perverzním průvodci filmem* se slovinský filozof Slavoj Žižek, obdařený nespoutaným intelektem a specifickým smyslem pro humor, vrací v neméně zábavné filmové smrti.

After the success of *The Pervert's Guide to Cinema*, Slavoj Žižek, the Slovene philosopher blessed with unbridled intellect and a pointed sense of humor, returns in this no-less entertaining cinematic tidal wave.

18:30

Laulu koti – Ikävästä / Finská krev, švédské srdce

Malý sál 325

Režie: Mika Ronkainen
Finland, Sweden, 2012, 90 min.

Jímavý dokument o cestě otce a syna se chvílemi proměňuje v hudební road movie o problémy zatížené historii emigrace Finů do Švédska. Z kina budete odcházet s přáním opatřit si soundtrack.

Boasting a playful form and emotional content, this touching documentary shows a father and son road trip morphing into a musical journey that examines the fraught history of Finnish immigration in Sweden. You will leave wishing for a soundtrack album.

18:30

The Arbiter / Arbitr

Městské divadlo 3D5

Režie: Kadri Kõusaar
Estonia, Sweden, 2013, 103 min.

John je ambiciózní mladý vědec, úspěšný ve svém oboru. Přesto se rozhodne vzít si delší volno, aby uskutečnil svůj pečlivě připravovaný plán...

John is an ambitious young scientist and brilliant in his field. Despite this, he decides to take an extended break from his work in order to put his carefully conceived plan into action...

19:00

Kapringen / Únos

Espace Dorleans 3E4

Režie: Tobias Lindholm
Denmark, 2012, 99 min.

Snímek podle skutečných událostí sleduje do Indie plující dánskou dopravní loď, která je i s posádkou unesena somálskými piráty. Ojediněle realistický pohled vykresluje složité vyjednávání mezi korporací a únosci i tísnivé čekání zajaté posádky.

Based on actual events, *A Hijacking* follows a Danish cargo ship on its way to India as it is hijacked by Somali pirates. The film takes an unusually realistic look at the negotiations between the shipping company and the kidnappers, and follows the desperate waiting game endured by the crew.

19:00

How to Describe a Cloud / Jak popsat oblak

Kongresový sál 337

Režie: David Verbeek
Netherlands, 2013, 80 min.

Dívka Liling se musí z Tchaj-peje vrátit na venkov ke své matce, která náhle oslepla. Ztráta důležitého smyslu však posílila matčinu schopnost předvídat a i Liling náhle cítí nevysvětlitelné náporů intuice.

Now settled in Taipei, young Liling must return to her home village to care for her mother, who has suddenly lost her sight. The lack of this important sense, however, has increased her mother's ability to see into the future, and Liling, too, is now experiencing inexplicable flashes of intuition.

Pokračování na str. 10

ENERGIE ČESKÉHO FILMU

Navštivte náš stánek u Mlýnské kolonády:
dabingové studio, videokvíz, maskérna, každé
odpoledne od soboty do pátku autogramiáda.

Revival

Klauni

Fulmaya, děvčátko s tenkýma nohama

Zuzana Michnová – Jsem slavná tak akorát

hlavní partner
48. MFF Karlovy Vary

RWE

The energy to lead

www.rwe.cz

19:00

**Prince Avalanche /
Prince Avalanche****Pupp 3P7**Režie: David Gordon Green
USA, 2013, 94 min.

Hrdiny nezávislé komedie jsou dva mladí silničáři, kteří pracují na opravě silnice uprostřed texaských lesů, poničených nedávným požárem. Dva povahově odlišní muži se zaplétají do osidel nevraživosti a teprve postupně se mezi nimi rodí porozumění...

The protagonists of this independent comedy are two young road workers who are fixing a fire-ravaged roadway in the middle of a Texas woodland. The two temperamentally different men fall into a trap of ill will and only gradually start to reach out to one another...

19:30

**Intimnye mesta /
Intimní místa****Lázně III 3L4**Režie: Alexey Chupov,
Natasha Merkulova
Russia, 2013, 80 min.

Současná Moskva. Několik solidně zaopatřených lidí, žijících zdánlivě bezstarostný život. Každý z nich má nějaké intimní tajemství... Co člověk vlastně potřebuje ke štěstí?

Contemporary Moscow, home to several people who apparently have everything they need to lead a totally carefree life. But they all have their own little secrets... What do people really need to be happy?

20:00

**Norte, hangganan
ng kasaysayan /
Norte, konec historie****Kino Drahomíra 3K7**Režie: Lav Diaz
Philippines, 2013, 250 min.

Lav Diaz, přední osobnost filipinského nezávislého filmu, vzbudil před nedávnem nadšení v Cannes, kde představil čtyřhodinový, Dostojevským ovlivněný opus, přibližující trojici lidí, jejichž životy se nenávratně změní poté, co jeden z nich spáchá zločin.

Lav Diaz, leading figure of independent Philippine filmmaking, caused a stir at the recent Cannes festival when he presented his four-hour Dostoevskian opus examining a trio of individuals whose lives change irreversibly after one of them commits a crime.

20:00

September / Září**Velký sál 31A**Režie: Penny Panayotopoulou
Greece, Germany, 2013, 105 min.

Mlčenlivá třicátnice Anna žije v malém bytě se psem Manu, který je jí vším. Následkem bolestivé události, jež jednoho dne rozruší pečlivě střežený život daleko od lidí, se Anna upíná k rodině Sophie, šťastné manželky a matky dvou dětí.

Anna, a taciturn 30-something, lives in a small flat with her dog Manu, who means everything to her. After a distressing incident which disrupts her carefully guarded, secluded life, Anna attaches herself to the family of Sofia, a happily married woman and mother of their children.

21:30

Finissant(e)s / Maturanti**Kino Čas 3C5**Režie: Rafaël Duquet
Canada, 2013, 75 min.

Dokumentárně laděný snímek se odehrává v malém quebeckém městečku, ve kterém tráví absolventi maturitního ročníku '09 poslední prázdniny, než odejdou čelit realitě dospělého života.

This quasi-documentary feature is set in a small Québécois town where the graduates of '09 spend their last vacation before going off to face the reality of adulthood.

21:30

**Black Mass Rising /
Black Mass Rising****Kinosál B 355**Režie: Shazzula
France, 2011, 120 min.

Podmanivý psychedelický trip a zároveň tiživý sen pro fanoušky Kennetha Angera i temné hudby byl celý natočen na mobilní telefon a doprovází ho jedinečná hudba kapel jako Master Musicians of Bukkake či Aluk Todolo.

A stunning psychedelic trip and an oppressive dream for fans of Kenneth Anger and dark music, filmed entirely on a mobile phone. Viewers will also appreciate the unique soundtrack featuring bands such as Master Musicians of Bukkake and Aluk Todolo.

21:30

Drogówka / Dopraváci**Malý sál 326**Režie: Wojtek Smarzowski
Poland, 2013, 117 min.

Dějštěm tohoto drsného, napínavého a inteligentně vymyšleného kriminálního thrilleru jsou hlavní třídy a ulice současné Varšavy. Zaměřuje se na sedm příslušníků dopravního policejního sboru, jejichž životy se změní poté, co jeden z nich zemře za záhadných okolností.

This gritty, gripping, intelligently-made crime thriller, takes place on the mean streets of contemporary Warsaw and exposes the corruption endemic to the police – and society at large. It focuses on seven police officers whose lives change after one of their number dies in mysterious circumstances.

22:00

Nordvest / Nordvest**Espace Dorleans 3E5**Režie: Michael Noer
Denmark, 2013, 91 min.

Zlodějíček Casper bydlí v nejchudší části Kodaně. Když dostane nabídku pracovat pro místní kavkazský gang, neodmítne. Netuší ale, co vše rozhodnutí pracovat pro organizovaný zločin obnáší.

Petty thief Casper lives in the poorest part of Copenhagen. When he gets an offer to work for a local gang, he jumps at the chance, but he has no idea how his decision to enter organised crime will change his life.

22:00

**Un giorno devi andare /
Jednou musíš jít****Kongresový sál 338**Režie: Giorgio Diritti
Italy, France, 2013, 105 min.

Režisér Giorgio Diritti (*Člověk, který přijde*, MFF KV 2010) doprovází svou hrdinku, třicátnici Augustu, až do daleké Brazílie. Žena zlomená nedávnými bolestivými událostmi hledá ztracenou víru v život a jeho smysl.

In an intimate picture director Giorgio Diritti (*The Man Who Will Come* – KVIFF 2010) takes his heroine to Brazil. Thirty-year-old Augusta, broken by recent painful events, is trying to recover her faith in the meaning of life.

22:00

**Das Haus meines Vaters /
Otcův dům****Městské divadlo 307**Režie: Ludwig Wüst
Austria, 2013, 63 min.

Uprostřed krajiny stojí zaparkované auto, jehož řidiči přináší žena ranní kávu. Kdo jsou tyto lidé a proč muž očividně přespál mimo civilizaci, když to k někomu blízku nemá daleko?

A car stands parked in the middle of a meadow, and a woman brings the driver his morning coffee. Who are these people, and why did the man apparently sleep away from home when someone close to him was nearby?

22:00

**Whitewash / V závějích
Pupp 3P9**Režie: Emanuel Hoss-Desmarais
Canada, 2013, 88 min.

Thomas Haden Church (*Bokovka*) si to žene vánici v malém pluhu a moc dobře ví, že tragédii již neodvrátí. Uprostřed zasněženého lesa se však tomuhle „osamělému běžci“ pořád otevírá nečekaně mnoho možností, jak naložit s vlastní budoucností.

As Bruce Landry (*Sideways*’ Thomas Haden Church) zips along through a blizzard on his tiny snowplow, he knows very well he won't avert tragedy. But while hiding in a snowy wood, this lone wolf keeps discovering more possibilities for dealing with his future.

22:30

Tango libre / Tango libre**Lázně III 3L5**Režie: Frédéric Fonteyne
Belgium, France, Luxembourg, 2012, 98 min.

Příběh vězeňského dozorce JC, muže bez minulosti či budoucnosti, je vizuálně vytříbeným, pohádkově laděným příběhem o různých podobách lásky, která se nenechá spoutat společenskými konvencemi.

The story of prison guard JC, a man without a past or a future, is a visually accomplished, fairytale-like story about the various forms of a love that will not be bound by social convention.

22:30

**La grande bellezza / Velká
nádhery****Velký sál 31C**Režie: Paolo Sorrentino
Italy, France, 2013, 142 min.

Dámy z lepší společnosti i z polosvěta, intelektuálové, politici i památky, vše pozorováno vědoucím pohledem Jepa Gam-

bardelly, novináře a autora jediného románu. Zestálý světák v podání Toniho Servilla zná v Římě kdejaké tajemství, ve vlastním životě se však těžko vyzná.

Ladies from high society and the demi-monde, intellectuals, politicians and monuments, all observed by the knowing eye of Jep Gambardella, journalist and author of just one novel. An aging rake played by Toni Servillo knows many a secret in Rome but can't seem to navigate his own life.

23:59

Dredd / Dredd**Kino Čas 3C6**Režie: Pete Travis
United Kingdom, USA, India, South Africa, 2012, 95 min.

V temné budoucnosti zůstala ostrůvkem života jen prohníla americká megapole, kde stráží pořádek takzvaní Soudci. Dva z nich, neupltný Dredd a sličná novicka Cassandra Anderson, se v nelítostné režbě utkají s arcipadouškou Ma-Ma.

In a dark future, the only enclave of life is a corrupt American megalopolis, where order is maintained by a group of Judges. Two of them, the incorruptible Dredd and the comely rookie Cassandra Anderson, find themselves battling the arch villain Ma-Ma in an unrelenting slaughter-fest.

23:59

Flukt / Útek**Malý sál 327**Režie: Roar Uthaug
Norway, 2012, 78 min.

Adrenalinový kostýmní film ze středověkého Norska se v jednom vymyká pravidlům tohoto žánru: kladný hrdina i jeho protipól jsou postavy rodu ženského. Z rodiny poražděné bandity přežije jen dívka Signe.

Set amongst the forests and fjords of medieval Norway, *Escape* is an adrenaline fueled genre tale with a twist: a rare period action picture with a femme heroine and a femme villain. When a gang of ruthless bandits attacks a poor family, the only one spared is 19-year-old Signe. **I**

Segafredo Zanetti - dodavatel

48. Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary

il vero espresso italiano.

Segafredo Zanetti CR spol. s r.o.
Jungmannova 30, 110 00 Praha 1
tel.: 221 969 730, fax: 221 969 740
e-mail: caffe@segafredo.cz
www.segafredo.it

Bazén Gril Bar

Nápoje a grilované pochoutky

Akreditovaní účastníci festivalu mají vstupné do sportovně-relaxačního areálu s **50% slevou a Wi-fi zdarma!**

Hotel Thermal
I. P. Pavlova 11, Karlovy Vary
www.thermal.cz

LUCIE / STAŘÍ ROCKEŘI SE VRACEJÍ. DNES V DESET V POŠTÁKU!

Lucie je bez přehánění největší česká rocková kapela. Tvoří soundtrack postkomunistické doby; je to hvězda, ke které řada ostatních vzhlíží. Čtveřice hitmakerů ohlásila letos návrat na pódiu: nyní v komornější podobě, za rok už v tradičně pompézní stadionové show. Dnes máte šanci být u toho.

Ondřej Lipár

Jak se cítíte zpátky v Lucii?

Michal Dvořák (MD): Ve skupině je občas dost horko, ale je to dobrý papiňák – baví mě to.

PBCH: Nejlepší, jak jsem se kdy cítil. Mám pocit, že čas je ohromná věc. Jsem daleko tolerantnější, než jsem býval. Pak najednou zjistíš, že je okolů k tobě taky tolerantnější.

Robert Kodym (RK): Jako bych přijel s ponorkou do podmořské jeskyně, kde se dá vystoupit, je tam vzduch a ukryté pirátské poklady, což jsou naše staré písně. Dlouho jsem je neviděl a teď můžu ty truhlice s ostatními otvírat a hrabat se v pokladech. Mám z toho dobrý pocit. Po letech se těch drahoukamů můžu zase dotýkat.

Kdy jste se znovu poprvé sešli jako kapela?

David Koller (DK): Trvalo to několik let. Byl to proces.

RK: Zásadní bylo, když jsme spolu začali znovu hrát. První zvuková zkouška na podzim před vystoupením v Rudolfinu. Bylo fajn, že jsme z fleku zahráli sedm písniček. Ten pocit si pamatuju

velice dobře: jako by to nebylo po deseti letech, ale po pár týdnech nebo měsících. Jako by to všechno bylo včera.

Došlo by na společné vystoupení tak jako tak, protože prostě dozrál okamžik hrát znovu spolu?

MD: Jeden koncert musí být první, ale někdo tak strašně chtěl vidět kapelu pohromadě, že pro to udělal hodně. Ovšem kdybychom neměli vizi nějakého pokračování, tak by jakékoliv vystupování bylo asi nereálné.

Jak jste se za uplynulá léta posunuli?

RK: Když Lucie hraje, je z ní cítit, že je zralejší.

Vystoupení ve Varech patří k několika menším, které letos odehrajete před velkým turné v roce 2014. Proč jste si vybrali Vary?

DK: Rozhodli jsme se udělat pár koncertů před velkou šňůrou – třeba pro Nadaci Terezy Maxové nebo pro Nadaci ČEZ, od které jsme dostali nabídku zahrát si tady na festivalu. Nechceme být jen zavěšení ve zkušebně.

Jakou roli hrál dobročinný charakter vystoupení?

Lucie v původní sestavě: Robert Kodym, Michal Dvořák, P.B.CH. a David Koller

1991: Po vydání oceňovaného druhého alba *In the Sky*

DK: Je to pro nás důležité. Nechceme hrát jenom za peníze. Samozřejmě nás honorář těší, ale tímhle způsobem může mít naše hraní ještě jiný význam – je to pro naši radost, pro lidi a ještě je v tom dobrý skutek.

Čím bude dnešní koncert v Poštovním dvoře zvláštní?

MD: Půjde sice o open-air vystoupení, ale ve „velmi malém prostoru“ – je to vlastně v tom nejlepším slova smyslu komorní koncert.

Vezete si nějaké hudební posily?

MD: Jako host s námi v tuhle chvíli hraje Adam Koller. V minulosti jsme používali bubeníky jako hosty, protože náš bubeník je zároveň zpěvák, a když jde dopředu hrát na kytaru, musí někdo bubnovat. Adam s námi navíc už v minulosti spolupracoval – v písni Vendémiaire dokonce nahrával klávesy.

PBCH: Hraní s ním je moc příjemné.

RK: Adam v tom všem vyrůstal – byl poblíž kapely. A navíc má v sobě stejnou krev jako táta, takže když hraje písně Lucie, opravdu to sedí.

Jak bude vypadat playlist?

MD: Bude to výběr z hroznů Lucie. Pozdní sběr.

RK: Soustředíme se na to, aby to byly jedny z nejoblíbenějších písní. Vždycky jsme byli rocková kapela, která hraje i rockové balady – na koncertě se tedy odrazí všechny naše polohy.

Máte nějaký zvláštní vztah k festivalu?

MD: Karlovými Vary se trochu uzavírá kruh – s filmem jsme měli několikrát co dočinění. Spolupráce s Vladimírem Míchalíkem na snímku *Amerika* byla oboustranně prospěšná a naše stejnojmenná píseň je dodnes jedním z našich největších hitů. Wanastowi Vjacy dělaly s různými dalšími režiséry, s Davidem Kollerem jsme psali filmovou hudbu, já sám jsem pak ve stejné

oblasti spolupracoval s Radimem Hladíkem a mnoha dalšími. Napsal jsem hudbu ke spoustě filmů, a jeden rok jsem dokonce komponoval znělku festivalu. Má k němu tudíž velmi osobní vztah, protože ho mám spjatý nejen s bigbitem, ale i se soundtracky. RK: K filmu jsme opravdu měli blízko. Už na základní škole jsme s klukama jezdili na Barrandov a vloupávali se do ateliérů a skladů filmové techniky, hlavně bojových vozidel, a pořádně v nich řádili. A samy Wanastowi Vjacy vznikly jako zakázka na filmovou hudbu – jako studiová punková kapela.

PBCH: V podstatě jsme takoví zakuklení herci. Jen o některých to platí doslova.

RK: Několikrát jsme jako Lucie odmítli role v celovečerních filmech.

MD: Robert s Davidem si aspoň zahráli v *Akumulátorovi*.

Jezdíte sem na festival pravidelně?

MD: Dřív jsem do Varů jezdil, ale poslední tři roky jsem si užíval čas se synem. Letos tu chci strávit delší dobu.

PBCH: Karlovy Vary jsou moje oblíbené město. Jednou jsem tu nechal hodně peněz za lázeňské procedury. U festivalu jde naštěstí o něco úplně jiného.

RK: Nějakou dobu tu letos strávíme. Když se na koncertě pořádně obveselíme naší hudbou, zpravidla to potom ještě musíme oslavit.

PBCH: Zjistili jsme totiž, že když tuhle část vynecháme, nedá se po vystoupení usnout – člověk je vybičovaný adrenalinem. Je tedy lepší slavit.

RK: Obvykle si umíme užít koncert i to, co následuje. **I**

**KONCERT
SKUPINY LUCIE**
29. 6. 22:00
Poštovní dvůr

1998: Lucie vydává *Větší než malé množství lásky* a hraje jako o život.

2001: Na vrcholu popularity – kapela získává Českého slavíka.

SOUTĚŽ DOKUMENTÁRNÍCH FILMŮ

PŘÍBĚHY PSANÉ PRAVDOU

Unikátní archivní fotografie z filmu *Moje žádná rodina* ukazuje, jak probíhala společná výchova dětí v jedné z největších a nejradikálnějších evropských komun v rakouském městečku Friedrichshof.

Při posuzování více než devíti set dokumentárních filmů ucházejících se v tomto roce o účast na karlovarském festivalu se přede mnou otevřel současný svět válek, terorismu, ekologických hrozeb, korupcí prolezlé politiky a míst, kde je porušování lidských práv na denním pořádku.

Filip Šebek

Zrcadlo, které dokumentaristé životu v nejrůznějších zemích světa nastavili, tedy není příliš lichotivé, o to je však pravdivější. Řada filmařů se přesto rozhodla věnovat tématům, které nejsou až tak striktně podmíněny konkrétním místem a časem, ale nabízí univerzálně srozumitelné příběhy o věcech, s nimiž má osobní zkušenost každý z nás. Pojďme tedy poodkrýt roušku letošní dokumentární soutěže, v níž se tradičně sešlo deset celovečerních a šest krátkých snímků.

Láska stokrát jinak

Než dojde k založení rodiny, musí se nejdříve potkat ti praví. Svě o tom ví hlavní postava snímku *Mafian lásky* Nedo Babić, který v chorvatském městečku Imotski provozuje seznamovací agenturu a na svém kontě má za dvacet let práce téměř tři stovky zářezů. Humorně laděná sonda do konzervativní machistické mentality chorvatských mužů by se dala zařadit do podkategorie „láska zprostředkovaná“.

Za „lásku uměleckou“ by se dal jistě považovat vztah svérázného japonského umělce Ušia Šinohary a jeho ženy Noriko, kterým se po čtyřiceti těžkých letech konečně pootevřely brány newyorského uměleckého světa. Co všechno si Noriko s manželem musela užít, vám v nesmírně silném a výtečně natočeném snímku *Fešanda a boxer* poodhalí i její až na dřev upřímné komiksové kresby.

Až do Keni se pak vypravíme za „láskou dovolenkovou“ v podání mladého černocho Jumy a padesátileté kypré Angličanky Lynn. Pokud se vám líbil Seidlův snímek o ženské sexuální turistice *Ráj: Láska*, nenechte si ujít jeho autentickejší verzi s názvem *Beach Boy*.

To francouzský dokument *Kiran* pro změnu zkoumá „lásku mateřskou“, kterou svého osmiletého syna zahrnuje jeho velmi alternativně založená matka. Bydlení v jurtě, pampeliškový salát a absence televize však nemusí být pro každého to pravé.

„Lásku až za hrob“ nám pak předvede krátký rumunský snímek *Jak se vám líbí*. Hlavními postavami jsou staří manželé, kteří se smrtelnou vážností vybírají tu nejlepší společnou fotografii, jež bude zdobit místo jejich posledního spočinutí.

Taková (ne)normální rodinka

Přirozeným pokračováním láskyplného vztahu bývá obvykle založení rodiny. Její fungování se stalo hlavním tématem hned několika soutěžních dokumentů. Snímek *The Manor* nám představí kanadskou židovskou rodinu Cohenů, která několik desetiletí provozuje striptýzový bar a k ideálu rodinné pohody má hodně daleko. Snímek s úsměvným nadhledem vypráví nejmladší člen rodiny se stále nenaplněnými filmařskými ambicemi Shawney Cohen.

Ani v rodině beznohého jihokorejského rybáře Kanga není zdaleka vše ideální. Stejně jako předešlý snímek i poeticky ladě-

ný *Kapitán Kang* ukazuje, že rodinná soudržnost si dokáže poradit s nejednou zdánlivě nepřekonatelnou překážkou.

Jediný český zástupce v letošní dokumentární soutěži, snímek *DK*, se snaží komplexně postihnout složitou osobnost Davida Kopeckého, radikálního architekta, plachého excentrika a zároveň asketického hedonika, s kterým mnohdy není život žádný med. Režisérkou velmi osobně a navýsost autorsky pojatého filmu je jeho žena Bára Kopecká.

Rakouský dokument s výmluvným názvem *Moje žádná rodina* nám pak skrze unikátní archivní záběry představí pozoruhodný sociální experiment v jedné z největších evropských komun v městečku Friedrichshof, jejíž členové kromě volné lásky a společného vlastnictví vyznávali i značně kontroverzní způsob výchovy dětí. Svě o tom ví autor filmu Paul-Julien Robert, který v komuně strávil prvních dvanáct let svého života.

Jak vypadá život úplně obyčejné rodiny v Polsku, nám pak v čistě observačním krátkém snímku *Rogalik* ukáže Paweł Ziemliski. Jeho kamera, která voyeursky prolouvá poklidnou domácnost v čase vánočních svátků, povyšuje za pomoci propracované formální stránky obsahovou všednost rodinného života na zajímavý divácký zážitek.

Labyrintem lidské mysli

Na originálně pojaté formální zpracování sází také francouzský specialista na krátké dokumenty Jean-Gabriel Périot. Ve svém nejnovějším snímku *Den přemohl noc* se vydal do věznice v Orléans, kde se ponořil do mysli osmi zdejších vězňů a ve frontálních záběrech je nechal vyprávět o jejich nejbáznivějších snech a nejtíživějších nočních můrách způsobených pobytem za mřížemi.

Co se honí hlavou obyvatelům domova důchodců ve slovenské Stupavě, se rozhodl zjistit Pavol Korec ve filmu *Exponáty aneb Příběhy ze zámku*. Citlivě poskládané miniportréty právníka Klasika, věčně nasávajícího majora Františka či kriminálního Reného s jeho stokilovou láskou Veronikou dokázal autor úsměvně odlehčit pomocí nápaditého střihu a zvukové složky.

Také polská režisérka a zároveň malířka Wiktoria Szymańska ve filmu *Marionetista* předvádí celou řadu originálně invenčních postupů, jimiž přibližuje pozoruhodnou osobnost nejvýznamnějšího světového loutkáře Michaela Meschkeho a jeho obdivuhodnou schopnost vdechnout svým milovaným loutkám život překypující-

mi emocemi, tajuplným příběhem a osobitým výrazem.

Cestou necestou

Nejdlejší cesta vede k sobě samému, říká si často hlavní postava strhujícího dokumentu *Až na Měsíc*, mladý dánský a na sportovce překvapivě hloubavý cyklista Rasmus Quaade. I když naježdí každý týden stovky kilometrů, jeho mysl plnou úvah o životě a smrti to nijak zvlášť nezklidňuje. Je mu jasné, že ta nejdůležitější meta k pokoření leží ve vlastní hlavě.

Dokumentaristické cestování bez introspektivních zastávek si můžeme užít ve vizuálně propracovaném dokumentu renomovaného ukrajinského tvůrce Vitalije Manského *Roura*. Snímek nato-

čený v české koprodukcii přibližuje život obyčejných lidí v blízkosti legendárního plynovodu Družba, vedoucího ze Sibíře až do západní Evropy.

Krátký výlet za letošními soutěžními dokumenty zakončíme v nedávno postaveném čínském městě Kangbashi, které bylo projektováno pro více než dva miliony obyvatel, většina domů skoupených spekulanty však zeje prázdnotou. Působivé záběry z města duchů, které má na svědomí německý autor filmu *Katedrály* Konrad Kästner, dokazují, že pro výběr soutěžních dokumentů nebyl určujícím kritériem jen jejich silný obsah, ale také formální kvalita. Členové dokumentární poroty to nebudou mít vůbec lehké. **I**

Hlavní postava filmu *Fešanda a boxer* – svérázný japonský umělec Ušio Šinohara – v akci

INSTAGRAMIÁDA #FILMOVYPOLIBEK

SOUTĚŽ FESTIVALOVÉHO DENÍKU NA INSTAGRAMU POKRAČUJE

Včerejší příjezd Johna Travolty jsme uctili tématem Letní pomáda – otiskujeme tři nejlepší snímky.

Dnes má premiéru film Jana Hřebejka *Libánek*, pokračujeme proto v podobném duchu. Nahrajte na Instagram do 17:00 fotku na téma **#filmovypolibek** – pozor, hashtag u soutěžního snímku nesmí chybět!

Nejtipnější či nejzajímavější příspěvky (1., 2. a 3. místo) najdete v našem zítřejším vydání. Zlatý medailista navíc **dostane dva lístky** na nedělní promítání *Libánek* v hotelu Pupp (od 14:00). Připomínáme, že poslední den festivalu vyhlásíme absolutního vítěze Instagramiády, který se může těšit na **chytrý telefon**.

Nevíte, jak na to?
Více informací
o soutěži
najdete zde >

Autorka: Lída Zvolánková

Autor: Juraj Hladký

Autor: Konstantin Tilikin

RECENZENTI ČSFD.CZ

PEVNOST

ČR, 2012, 70 min.

29. 6. 12:30 Kinosál B
3. 7. 13:00 Espace Dorleans

TORE TANČÍ

Německo, 2013, 110 min.

30. 6. 11:30 Velký sál
4. 7. 22:00 Pupp

AGENT Sandiego

Pevnost Kláry Tasovské a Lukáše Kokeše není žádným nudným politickým cestopisem, ale místy zábavnou, místy impresivní návštěvou, která dokázala proniknout pod kůži těžko uvěřitelného režimu v Podněstří. Pro starší generaci film asi nic nového nepřináší, poukazuje jen na to, že co se u nás dělo za normalizace, je možné i dnes. Pro mladší generaci může naopak *Pevnost* působit exoticky a odkrývat něco neznámého.

AGENT sinp

Hledání Ježíše ve špatný čas a na nesprávném místě. Rozhodně mi snímek *Tore tančí* německé režisérky Katrin Gebbe neimponoval jen svou nevyzpytatelností, jako spíše myšlenkami, které se snažil rozvíjet. Je víra odvahou, či následkem strachu? Film nabízí legitimní odpovědi v obou směrech, pouze následky se drasticky liší. Opravdu podlý a nepříjemný film, „radost“ pohledět.

Skupina ČEZ uvádí skupinu

LUCE

POZOR
OMEZENÁ KAPACITA
jak získat vstupenky najdete na
www.cez.cz/mffkv

29. 6. 2013 od 22 h, Poštovní dvůr, Slovenská 2, Karlovy Vary

VE VELKÉM SÁLE BUDE MÍT DNES VE 12:30 SVĚTOVOU PREMIÉRU DIGITÁLNĚ ZRESTAUROVANÝ FILM VOJTĚCHA JASNÉHO VŠICHNI DOBRŮ RODÁCI

RODÁCI V NULÁCH A JEDNIČKÁCH

Je mu osmdesát sedm a pořád má velké plány. Chce natočit komedii *Nebe na zemi* s Emilií Vášáryovou i velkořím o Terezíně. Ve Varech se ale VOJTĚCH JASNÝ na chvíli ohlédne zpět. Dnes ve 12:30 převezme od Jiřího Bartošky Cenu prezidenta festivalu a hned poté spolu s diváky a herci Drahomírou Hofmanovou a Pavlem Pavlovským zhlédne digitálně zrestaurovanou kopii svého nejslavnějšího snímku *Všichni dobří rodáci* (1968).

Zbyněk Vlasák

Už třetí rok po sobě karlovarský festival podporuje restauraci českých filmových pokladů. Po *Marketě Lazarové* a *Hoří, má panenko* došlo letos i na kroniku jedné vesnice od konce čtyřicátých do šedesátých let *Všichni dobří rodáci*, jejíž tvůrce patří k nejúspěšnějším tuzemským filmařům. Vojtěch Jasný má doma třeba cenu za režii z Cannes právě za *Rodáky*.

Pro ilustraci, jak náročný úkol taková restaurace je, malý příklad: V Jasného filmu je mimo jiné záběr na pavučinu třepotající se ve větru. Na staré celuloidové kopii je přesně v jejím středu kaz. Restaurátoři ho museli okénko po okénku odstranit a iluzi křehké pavučiny obnovit. Podobných nečistot bylo v celém filmu pět milionů, převedeno na čas to představuje 3000 hodin práce a na peníze 1,2 milionu korun – to vše pokryto ze soukromých zdrojů.

Rodáci se do kin dostanou v srpnu

„Umění by na tomhle světě mohlo zahynout. Je dobře, že se ho ještě někdo snaží zachránit,“ komentoval legendární režisér snahu restaurátorů. Tu zaštiťuje Nadace české bijáky, odborným garantem je Národní filmový ar-

chiv a technicky se na celém procesu podílejí postprodukční společnost UPP a Soundsquare.

Výslednou podobu do nul a jedniček převedené kopie *Všech dobřích rodáků* odborníci samozřejmě konzultovali se samotným Vojtěchem Jasným. „Je tam místo, kdy Jaroslav Kučera udělal schválně prosvětlený stín a oni mi ho zrekonstruovali na úplně černý, to by nešlo,“ postěžoval si nekompromisní režisér. Legendární kameraman Jaroslav Kučera přichystal ostatně restaurátorům nejednu těžkou chvíli. „My máme totiž nejradši statické záběry, pan Kučera je ale zrovna moc ve zvyku neměl,“ říká s úsměvem Ivo Marák, technologický ředitel UPP. Nicméně s finální verzí je Jasný, podle svých slov, velmi spokojen.

Na jeho lyrický film se měsíc po uvedení na MFF Karlovy Vary budou moci těšit také běžní návštěvníci kin po celé České republice. Snímek byl zařazen do Projektu 100 a cestu distribucí zahájí 1. srpna. Spolu s ním bude promítán i krátký předfilm nazvaný *Neboj se a věř*, což je režisérovo životní krédo.

Chystá se *Kristián* i *Sedmikrásky*

Nadace české bijáky ale nechce usnout na vavřínech. Už teď se

dohodla s Národním filmovým archivem na dvanácti snímcích, které přijdou na řadu v následujících letech. „Nechybí mezi nimi *Kristián*, *Limonádový Joe* nebo *Sedmikrásky*,“ říká za nadaci Ctibor Pouba s tím, že zrestaurované filmy budou vždy poprvé uvedeny na festivalu v Karlových Varech.

Jaký to má celé smysl? Posláním Nadace české bijáky není jen vůle zachovat klíčové snímky české a československé kinematografie i pro příští generace v co nejlepší kvalitě, ale také dostat je vůbec do kin. Ta procházejí v posledních letech masivní digitalizací, a starší filmy by tak do nich za normálních okolností ani nemohly být uvedeny.

Cílem potom rozhodně není letitě snímky vylepšovat, jen je nabídnout dnešním divákům ve stejné podobě, v jaké je mohli lidé vidět při premiéře. Ostatně i Vojtěch Jasný říká, že když je něco perfektní a bez chyb, je to zákonitě umělé. I

KVIFF Talks: Podebatovat jak s Vojtěchem Jasným, tak se dvěma herci z *Rodáků* Drahomírou Hofmanovou a Pavlem Pavlovským můžete už zítra v 11:00 v Jameson Festival Lounge.

Vojtěch Jasný natočil i volné pokračování *Rodáků*, v roce 1999 spatřil světlo světa film *Návrat ztraceného ráje*.

OSTNATÁ KAVÁRNA

Klára Kolářová

Co nejvíc bodne po tříhodinových meditativních snímcích? Kafe! Na tento jednoduchý nápad vsadili členové neziskové organizace DebRA, která je partnerem letošního festivalu a pomáhá pacientům s tzv. onemocněním motýlích křídel. Touto vzácnou nemocí kůže trpí v Česku zhruba 200 lidí, celkově na světě se jedná o 500 000 pacientů. Pokud si v Ostnaté kavárně, kterou má DebRA na starosti, dáte kafe, čaj nebo třeba džus, přispějete tím neziskovce na její klienty.

„Myslím, že máme nejlevnější kafe ve Varech – jenom za 25 korun!“ směje se Magda Hrudková, která DebRU založila. „Pacientům půjde celá částka z provozu kavárny. Lidé s těžkou formou této nemoci neuchopí klíče, některým srůstají prsty. Jiní

mají tak tenkou kůži, že se například nemůžou osušit ručníkem,“ přibližuje. DebRA se snaží svým klientům zajistit služby a ošetrovací materiály, které bývají velmi nákladné.

„Sponzorovali jsme jazykový kurz, keramickou hlinu a hrnčířský kruh nebo třeba auto,“ vzpomíná si na některé z případů Hrudková.

Oficiální otevření kavárny je dnes v 16 hodin a slavnostně přestřihnout ostnatý drát, který symbolizuje odříznutí pacientů od okolního světa, přijedou Jitka Čvančarová, Hana Maciuchová, Tomáš Sedláček, Ondřej Brzobohatý a Leoš Heger. Své štamgasty má však kavárna už od věřejšího začátku festivalu.

„Kafe tu vaří dobrý,“ pochvaluje si Nikolaj Lepikhin, student filozofické fakulty. „O nemoci jsem si toho dost přečetl. Nikoho takového sice neznám, ale musí to

být těžký život.“ Na otázku, kolik je podle něj v Česku takto postižených, Nikolaj zaváhá a pak vypálí: „Tak dvě stovky? No vždyť říkám, že jsem si něco nastudoval,“ usmívá se. Kavárna se mu líbí, plánuje se tu osvěžovat mezi festivalovými filmovými zážitky.

Zvědavost lidí oceňuje i sociální pracovnice Anita Gaillyová: „Není to tak, že by si vypili kafe a zmizeli. Ptají se a ten zájem nás moc těší.“

Obě ženy z DebRY se pak shodují, že povědomí lidí v Česku o onemocnění motýlích křídel roste. „Všichni vědí, že je to něco s kůží. Málokdo si ale uvědomuje, že některým nemocným vyskáčou puchýře hned, jak si třeba opřou ruku o stůl,“ uzavírá Hrudková.

Posedět v Ostnaté kavárně můžete každý den 10:00–19:00, najdete ji za Poštovním mostem u parku Lázní V. I

Ostnatá kavárna (za Poštovním mostem) vaří jedno z nejlevnějších kafi ve Varech!

Víte, kolik filmů se vysílalo na palubách letadel společnosti Air France?

Tipněte si a vyhrajte letenky do Paříže nebo jiné hodnotné ceny!

Soutěžte na www.guessandflytoparis.com

Karlovy Vary International Film Festival

AIRFRANCE

NEJ FILMY

Nejstarší

CESTA DO PRAVĚKU

Petr Vnouček

Co bylo před Jurským parkem

V pradávných dobách, kdy neměl filmový multimilionář John Hammond plány Jurského parku ani na kreslicím prkně a **Steven Spielberg sfoukával devět svíček** na narozeninovém dortu (kameru objevil až ve dvanácti), podnikli dobrodružnou **výpravu za dinosaury** čtyři čeští kluci – Petr, Jirka a další dva kamarádi, Toník a Jenda. Pod režijním dohledem Karla Zemana, legendy české animace, se jim podařilo proplout pozpátku časem od čtvrtého až k silurskému moři. A viděli nevídané – mamuty, brontosauři i trilobity, kteří jako by vylezli přímo ze Zemanových slavných maleb. *Cesta do pravěku* je i navzdory tomu, že se loni dočkala digitálního vyčištění obrazu a zvuku, pořád příjemných 93 minut **koncentrované nostalgie**. **I**

30. 6. 10:00 Městské divadlo
4. 7. 2013 21:30 Kinosál B

Nejvtipnější

PRINCE AVALANCHE

Klára Kolářová

Začátek jednoho přátelství

Tahle nezávislá komedie oceněná Stříbrným medvědem za režii z Berlinale má **skvělou výchozí situaci**: dva chlapci, kteří si nejsou jisti, kam se chtějí v životě posunout, opravují společně silnici poničenou požárem. Z prvotní nevraživosti a zdánlivě nepřekonatelné rozdílnosti se postupem času rodí křehké přátelství. To podpoří i **vztahové karamboly** obou hrdinů. S ženskými je to holt složité, moc křičí, moc mluví a nevědí, co chtějí – ještě že se člověk může uprostřed texaských lesů opít s kamarádem do němoty! Snímek je remakem islandského počínu *Doprava doleva*, který jste na festivalu mohli vidět loni. Svérázný humor zůstává a přibyl roztomile bručounský Paul Rudd, který stále hledá (a těžko nachází) vnitřní klid. **I**

30. 6. 19:00 Pupp
3. 7. 22:00 Espace
Orleans

Nejfanatičtější

TORE TANČÍ

Ondřej Lipár

S pomocí Boží?

Na počátku všeho je nevinnost. Tore je důvěřivý kluk, který žije společně s dalšími punkery z **hamburské křesťanské sekty Jesus Freaks**. Náhoda ho svede dohromady s rodinou rázného Bodeho, která se ho ujme a nechá ho žít u své letní chatky. Ochránitelský vztah se ale brzy mění v neustále se stupňující teror, psychický i fyzický. Situaci, ze které by kdokoli jiný okamžitě utekl, chápe Tore jako očekávanou **prověrku své víry**. Německá režisérka Katrin Gebbe se inspirovala skutečnou událostí. Ve své obrazově vytříbené tragédii klade stále naléhavější otázky týkající se hranic sebeobětování a lásky k bližnímu. Paralela s příběhem Krista získává v případě **vyzblého epileptického blondýna** zcela nový význam. **I**

30. 6. 11:30 Velký sál
4. 7. 22:00 Pupp

Nejmrazivější

ARBITR

Kristýna Pleskotová

Samozvaná spravedlnost

Druhý celovečerní snímek překrásné estonské režisérky, scenáristky a spisovatelky Kadri Kõusaar vás již od prvních minut přiková svou zlověstnou atmosférou k sedadlu. **Nebezpečně aktuální a konstantně zneklidňující** drama představuje sociopatického hrdinu, který na sebe vezme všechnu tíhu světa. Podle vlastních představ o pořádku následně začne demokratickou **společnost zbavovat jejích parazitů**. Vizuálně uchvacující podívaná nabízí dráždivou miniaturní představu o konci naší civilizace. V hlavní roli anglicky mluveného filmu se představí známý britský herec Lee Ingleby, jehož **tvář plachého mzdového účetního** kontrastuje s temnou duší jeho postavy, což jen stupňuje divákovu znepokojení. **I**

30. 6. 18:30 Městské divadlo
1. 7. 2013 16:30 Lázně III

Nejprvnější

PRVNÍ FILM

Veronika Bednářová

Cousins opět zasahuje

Poeticky pankáčskou, a o to hlubší imaginaci **britského režiséra Marka Cousinse** jste zažili už loni, kdy do Varů přivezl božskou epopej o historii filmu. Letos uvidíte jeho první celovečerní snímek – *První film* z kurdské vesničky Goptapa u řeky Tigris, postižené před čtvrtstoletím **chemickým útokem Saddáma Husajna**. Důvod, proč se tam režisér v roce 2008 vydal, je cousinsovsky osobní; vyrůstal totiž v rozbombardované zóně Severního Irsku a má tak **válečnou zkušenost** vrytou do duše stejně jako kurdské děti. Těm rozdává kamery, aby si natočily svoje snímky. A ony točí. O válce, o lásce i o česání ptáčků bílým hřebenem. Stojí to za to – stejně jako Cousinsův *Příběh dětí a filmu*, který je letos v nabídce taky. **I**

30. 6. 16:00 Kongresový sál
6. 7. 9:30 Malý sál

Nejhanbatější

INTIMNÍ MÍSTA

Zbyněk Vlasák

Nahota i v rakvi

Postavy z prostředí současné Moskvy jsou v **hořké komedii** navenek spokojené. Každá si ale hluboko uvnitř nese nějaké velmi osobní tajemství. A není zaručeno, že by se jeho prozračením něco vyřešilo. Výjimkou je fotograf Ivan, který naopak sází na absolutní otevřenost a **zcela nahý** a bez pomyslných masek skončí nakonec i v rakvi. Nahota ho ostatně provází také v jeho uměleckém životě, **fotí totiž intimní partie**. Ať už jde o vybavení chlápka, který o svém přirození mluví jako o parťákově a zásadně používá množné číslo „my“. Nebo o slečnu, která neví, jak svou chloubu oslovit od piercingu – Ivan ji chce totiž vyfotit bez pozlátek, má rád syrovost. Určitě by se mu tak líbil i film *Intimní místa*, a to nejen proto, že záběrů na různá pohlaví je v něm bezpočet. **I**

29. 6. 16:00 Městské divadlo
30. 6. 19:30 Lázně III

Dnes k nám zavítá řecká režisérka **Penny Panayotopoulou** s filmem *Září*, který se uchází o Křišťálový glóbus. Přijíždí i český reklamní režisér a autor letošní festivalové znělky **Martin Krejčí** /1/, aby uvedl světovou premiéru svého krátkého filmu *Strach*. Dorazí i italský režisér **Paolo Sorrentino** /2/ s filmem *Velká nádhera* a rakouský režisér **Ludwig Wüst** s filmem *Otcův dům*, který bude uveden v mezinárodní premiéře. Ve městě budou i dokumentaristé **Wiktorija Szymańska** /3/ (*Marionetista*), **John Appel** (*Ve špatný čas na špatném místě*) a **Adam Olha** (*Nový život*). Navštíví nás i **Juraj Lehotský**, režisér zahajovacího filmu sekce Na východ od Západu (*Zázrak*). Svou návštěvou nás poctí belgická umělkyně **Shazzula**, autorka filmu *Black Mass Rising* zařazeného v sekci Imagina. Herečka **Gabriela Míčová**, držitelka Ceny české filmové kritiky a Českého lva, přijíždí zastupovat snímek *ODPAD MĚSTO SMRT*. Dorazí režiséři **Emanuel Hoss-Desmarais** (*V závějích*), **Giorgio Diritti** /4/ (*Jednou musíš jít*) a **Dwein Baltazar**, režisérka filipínského filmu *Mamay Umeng*, uváděného ve Fóru nezávislých. Na festival přijíždí i britský hudebník **Neil Brand**, aby na klavír doprovodil Hitchcockův němý film *Světový champion*. **I**

John Travolta si u Thermalu užíval pozornost publika, a jak vidíte na fotografii, ochotně se zapojil do naší Instagramiády. U Puppu začal turnaj hvězd přátelským utkáním Borderline Films – Karlovy Vary /dole zleva Kryštof Mucha, Sean Durkin, Antonio Campos, Josh Mond, Jiří Bartoška a Karel Och/.

ZTRACENO VE VARECH – DÍL 2.

TERÉNNÍ HRA FESTIVALOVÉHO DENÍKU
ZAŘAZUJE VYŠŠÍ RYCHLOST

PANE, POJĎTE SI HRÁT!

Děkujeme všem, kteří na první výtisky Festivalového deníku čekali v psí zimě už od 5:40 ráno!

Ví-neč-ko Jiřího Bartošky našli Monika a Petr, zkušený hledači. Ve Ztraceno ve Varech totiž uspěli už dvakrát, takže ke kolekci cédéček Ivana Trojana (2011) a větrovce Marka Cousinse (2012) jim do sbírky přibyla i lahvička bílého.

Naši nálezci se vrátili ve čtvrtek ze Slovinska, a když na internetu zjistili, že hra bude pokračovat i letos, nařídili si budíka na pátou a vyrazili pro Festivalový deník. Otázku, na kterém ze dvou schodišť se může balíček nacházet, vyřešili lišáčky: rozdělili se. Teď už si musejí koupit jen vinotéku. Zabalenou láhev s přáním

Jiřího Bartošky „Tož na zdraví!“ si totiž chtějí schovat jako suvenýr.

Dnes byl roztržitý geniální režisér Michel Gondry, hračka, který ví, jak točit oscarové filmy, a navíc umí i divy s Rubikovou kostkou. Složit ji umí nohama (skutečně) i nosem (surreálně); na YouTube jeho trikovou nasáhlí ekvilibristiku viděly víc než tři miliony lidí.

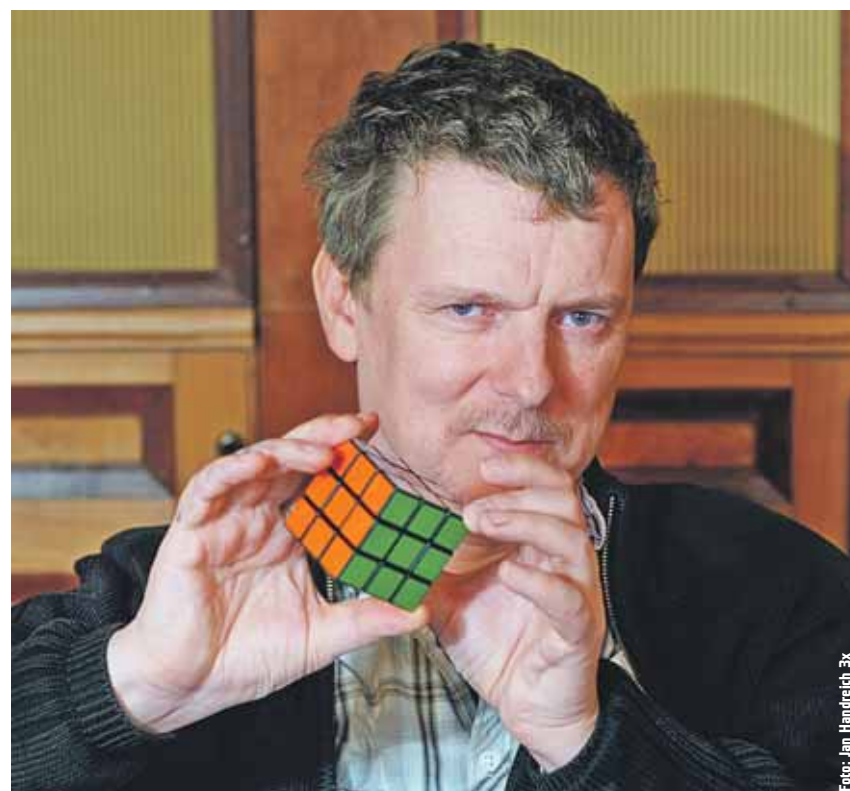
Včera předváděl svá kouzla s kostkou dětem na hřišti v parku hned u náměstí, které nese název po již zesnulém českém spisovatelci, a patrně ji tam zapomněl... Můžete ji mít vy! A spolu s ní i pode-

Monika, Petr a Ví-neč-ko od Jiřího

psaný certifikát s autoportrétem, vlastnoručním věnováním a podpisem kultovního scenáristy a režiséra Michela Gondryho. Čeká vás tu samozřejmě i chytrý telefon Vodafone Smart II, věnovaný hlavním partnerem festivalu, který vás rovněž zve na svou hravou pláž u Vřídla. Nálezce si vše může vyzvednout v naší redakci v prvním patře hotelu Thermal. **I**

Mrkněte, jak
Michel Gondry složil
Rubikovu kostku nosem >

Takhle složil Michel Gondry svou milovanou kostku naposledy. Pak už ji nikdy neviděl.